

Maneviyat

Müslüman Ahmediye Cemaati Türkçe Dergisi

Yıl: 8

Sayı: 22

04-2018

Yayınlayan:

Ahmadiyya Muslim Jamaat
Verlag der Islam

Adres :

Türk Masası
Ahmadiyya Muslim
Jamaat KdÖR
Genfer Str. 11 60437
Frankfurt, Almanya

Tel:

Fax:

069 50688741 069 50688743

Sorumlu:

Raşit Paktürk

E-mail:

maneviyat@ahmadiyya.de

ISSN: 2192-3396

"Maneviyat" is a Turkish Magazine of Ahmadiyya Muslim Jamaat KdÖR Germany

"Maneviyat" ist eine türkische Zeitschrift der Ahmadiyya Muslim Jamaat KdÖR Deutschland

İçindekiler

2 Editörden

3 Kuran-ı Kerim

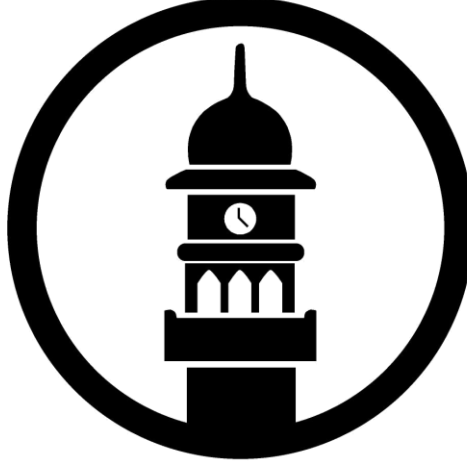
4 Hadis-i Şerif

7 Kelamü'l İmam

9 "Hatem-ün Nebiyyin" Ayeti ve
Resulüllah'ın^{sav} yüce şanı

57 Kaside: Ey Allah'ın tükenmez
feyz ve irfan pınarı

Editörden

Allah'ın Habibi Hz. Muhammed Mustafa^{sav} şüphesiz "Hatem-ün Nebiyyin"dir. Her Müslüman, Kuranı Kerim'in Ahzab suresinde beyan edildiği gibi, Hz. Muhammed Mustafa'nın^{sav} "Hatem-ün Nebiyyin" olduğuna içtenlikle inanır. Yüce Rabbimiz^{cc} Peygamber Efendimizi^{sav} "Hatem-ün Nebiyyin" makamıyla şereflendirmiştir.

Çağımızdaki Müslümanlar, "Hatem-ün Nebiyyin"ın manasını, ilk devir Müslümanlarından farklı olarak yanlış anlamaktadırlar. Vadedilen Mesih ve Mehdinin dördüncü Halifesi Hz. Mirza Tahir Ahmed, dergimize aldığımız konuşmasında, Vadedilen Mesih^{as} ve ilk devir Müslümanların bu konudaki görüşlerini sunarak, çağımız Müslümanlarının bu konudaki yanlışlığını düzeltmeye çalışmaktadır.

Vadedilen Mesih'in^{as} dördüncü Halifesi Hz. Mirza Tahir Ahmed' in 7 Nisan 1985 günü, İngiltere Müslüman Ahmediye Cemaati yıllık toplantısında yaptığı konuşmanın tam metnini, Sayın Dr. Muhammed Celal Şems'in çevirisi ile, Türkçe konuşan ve anlayan okuyucularımızın istifadesine sunuyoruz. Faydalı olmasını Yüce Allah'tan niyaz ederiz.

Kuran-ı Kerim

Ahzab Suresi 41-44

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ
وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا
كَثِيرًا ﴿٤٢﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٣﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ
لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٤﴾

Muhammed, sizler gibi erkeklerin hiçbirinin babası değildir. Ancak o, Allah'ın Resûlü'dür, (hatta daha da üstündür. Yani o,) peygamberlerin mührüdür. Allah, her şeyi çok iyi bilendir.

Ey inananlar! Allah'ı çok zikredin.

O'nu, sabah akşam tespih edin.

Karanlıklardan aydınlığa çıkarmak üzere, size rahmetlerini gönderen O'dur. O'nun melekleri (de sizin için dua ederler.) O, müminlere çok rahmet edendir.

Hadis-i Şerif

Peygamber Efendimiz şariat getiren son peygamberdir

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنِّي
أَخِرُ الْأَنْبِيَاءِ وَإِنَّ مَسْجِدِي هَذَا آخِرُ الْمَسَاجِدِ

Tercüme

Ebu Hüreyre Peygamber Efendimizin^{sav} şöyle buyurduğunu rivayet eder: Ben peygamberlerin sonuncusuyum ve benim bu camim (Medine'deki Mescid-i Nebevi) camilerin sonuncusudur. ¹

Açıklama

Bu hikmet dolu hadiste Peygamber Efendimiz^{sav} kendisinin peygamberlerin sonuncusu olduğunu ve ondan sonra, onun peygamberliğini ortadan kaldıracak ve onunla karşı karşıya gelecek, yeni bir devir başlatacak olan hiç kimsenin gelemeyeceğini bildirmektedir. Bunun tersine kim gelirse gelsin onun ümmetinden onun öğrencisi olduğundan ve şariatına tabi olduğundan dolayı onun peygamberlik devre-

sinin dışından değil içinden sayılacaktır. Bu hikmet dolu konuya açıklık getirmek için Peygamber Efendimiz^{sav} "benim bu camim camilerin sonuncusudur," buyurmuştur. Bu ifade kesinlikle, gelecekte dünyada hiçbir caminin inşa edilemeyeceği manasına gelmediği gibi tarihte geçen olaylar da bu manayı desteklememektedir. Tersine bu hadisin anlamı, Resulullah'ın^{sav} camisine muhalif olan hiçbir caminin yapılamayacağı ve yapılacak olan her caminin Peygamberimizin camisine tabi, onun kopyası ve gölgesi olacaktır.

Aynı şekilde bu hadiste geçen "ben peygamberlerin sonuncusuyum," ifadesi de aynı manayı taşımaktadır. Yani, gelecekte Peygamber Efendimizin^ﷺ manevi kölesi olmayan, kendi zatında bağımsız, onun peygamberliğine rakip olan ve onun dinini ortadan kaldırıp yeni bir din getiren hiçbir peygamber gelemeyecektir. Tersine her ne zaman birisi gelirse, Peygamber Efendimize^ﷺ tabi, onun hizmetçisi, öğrencisi, gölgesi ve sanki onun vücudunun bir parçası olarak gelecektir. Bu ince ve derin

¹ Müslim

hikmet, Kuran-ı Kerim'in bir ayetinde Peygamber Efendimize^{sav} "Hatemün-nebiyyin" (yani Peygamberlerin mührü) ismi ile hitap edilerek beyan edilmiştir. Eğer Peygamber Efendimizin^{sav} Medine'deki camisinden sonra Müslüman ülkelerde inşa edilen milyonlarca camiye rağmen "benim bu camim, camilerin sonuncusudur," hadisinin anlamına ters düşmüyorsa, o zaman Peygamber Efendimizin^{sav} ümmetinden ona tabi olan bir hizmetçi ve öğrencisinin, Peygamberimize^{sav} olan itaatinden dolayı, onun köleliğine girmek suretiyle nübüvvet makamına nail olması, "ben peygamberlerin sonuncusuyum," hadisinin manasına nasıl aykırı olabilir? Bu hadisin anlamı kesinlikle, Peygamber Efendimizin^{sav} şariat getiren peygamberlerin sonuncusu olduğudur. Kendisinden sonra onun köleliğinden kendini azat sayan, onun dininin dışına çıkan hiç kimse gelemmez. Ve onun bu camisi, camilerin sonuncusudur ki bu camiye rakip olan hiçbir cami inşa edilemez. Dikkat edecek olursak Peygamber Efendimizin^{sav} yüce şanı, gelmiş geçmiş manevi nimetlerin kapısını kapatmakta değil, tersine öteden beri ayrı ayrı akan bütün derelerin onun vücudunda toplanıp, geniş bir nehir olarak akmasındadır.

İslam'ın ileri gelen âlimleri ve devrin büyük müceddidleri işte bu ince hikmet ile bu konuyu açıklamışlardır. Su-

filerin reisi Muhyiddin İbni Arabi (560-638 H.) şöyle der:

النَّبوة التي انقطعت بوجود رسول الله صلى الله عليه وسلم
انما هي نبوة التشريع. (تؤمات مكيه جلد ۲ ص ۳)

"Hz. Resulullah'ın^{sav} kişiliğinde sona ermiş olan, sadece şariat getiren peygamberliktir.1

Büyük bir imam olarak kabul edilen Hz. İmam Abdülvehhab Eşş'arani şöyle der:

"اعلم أن النبوة لم ترتفع مطلقا بعد محمد ﷺ، وإنما ارتفع نبوة التشريع فقط." (البواقيت والجواهر، ج ۲ ص ۳۵)

"Biliniz ki mutlak manada peygamberlik sona ermemiştir. Sona ermiş olan şariat getiren peygamberliktir." 2

İslam müceddidleri arasında son derece mümtaz bir yere sahip olan Hz. Şeyh Ahmed Sirhindi, İmam Rabbani (öl.h.1034) şöyle der:

حصول كمال نبوت مرتابعا بطريق تبيين وراثته بعد از بعثت ختم
الرسول عليه وعلى جميع الانبياء والرسول الصلوات والتعظيمات منافي خاتمت
او نبوت عليه وعلى آله الصلوة والسلام فلا تكن من المستترين

"Hz. Hatmürresul Muhammed-i Mustafa'nın^{sav} peygamber olarak ortaya çıkmasından sonra, kendisine tâbi olanların, tâbi olmak yoluyla yahut varis olarak, peygamberlik kemalâtını elde etmeleri, Hz. Resulullah'ın "Hatem" oluşuna aykırı değildir, onun için ey muhatap! Sen şüphe içinde olanlardan olma." 3

1 Futuhat-ı Mekkiye, cilt 2, sayfa 3

2 Elyevakit velcevahir; c.1; s.24

3 Mektubat; c. 1, Mektup No.301;

İlim ve fazileti ve yüksek mertebesi ile tanınan Hz. Şah Velîyullah Muhaddes Dehlevî (H.1114-1176) şöyle der:

"وختتم به النبيون أي لا يوجد من يأمره الله سبحانه بالتشريع على ناس." (التفهيمات الإلهية، ج ٢ ص ٨٥)

"Peygamber Efendimizin^{sav} şahsında peygamberliğin sona ermesinin manası şudur: "Kendisinden sonra Allah yeni bir şeriat ile hiç kimseyi göndermeyecektir" 1

Yakın tarihimizde büyük bir âlim geçmiştir. Onun kurduğu Daru'l Ulum Devband isimindeki medrese Hindistan'da büyük bir üne sahiptir. Mevlâna Muhammed Kasım Nanotavî (H. 1248-1297) isimli bu zat şöyle der:

"Alelade insanların düşüncesine göre Resulüllah'ın "Hatem" oluşunun anlamı şudur ki onun zamanı geçmiş peygamberlerin zamanlarına nazaran daha sonradır ve o, en son peygamberdir. Ancak bilgili kimseler, zaman bakımından önce yahut sonra olmasında hiçbir fazilet ve üstünlük bulunmadığını iyi bilirler. Bu durumda Yüce Rabbimizin Resulüllah'ı methederek: "O Allah'ın Resulü ve Hatemünnebiyyindir"² buyurması nasıl doğru olabilir? Yalnız eğer bu ifadeyi meth kabul etmezsek ve bu ayete meth ayeti demezsek o zaman elbette "Hatemiyyet"in anlamı zaman bakımından son olmak" şeklinde doğru olabilir. Fakat ben İslam eh-

linden hiçbirisinin bu açıklamaya tahammül edemeyeceğini iyi bilirim."³

"Eğer, Peygamber Efendimiz'den^{sav} sonra bir peygamberin doğması farz edilse bile yine de onun hatemiyyet makamı hiç eksilmeyecektir.⁴

Kısacası, Peygamber Efendimizin^{sav} şahsında peygamberliğin kemale ermesi ve daimî şeriatın ona inmesi, ondan sonra gelecek olanın her açıdan ona muhtaç olması ve onun köleliğine girdikten sonra Peygamberin^{sav} tasdik mührü ile nübüvvet nimetinin varisi kılınacağı görüşü ve inancı, şüphesiz doğru bir inanıştır. Keşke insanoğlu bu ince ve latif hikmeti anlayabilse.

H. Mirza Beşir Ahmad^{ra},

Çalis Cevahir Pare,

Çev. Raşit Paktürk

¹ Tefhimat-i İlâhiye; s. 53

² Ahzap suresi; a.41

³ Tahzirünna; s. 4-5

⁴ Tahzirünna; s. 34

Maneviyat

Kelamü'l İmam

Vadedilen Mesih ve Mehdi Hz. Mirza Gulam^{as}

Abdallar, savaş meydanlarında himmeti az olanlar gibi değildirler. Tersine onlar, sebat gösterirler ve korkakça davranmazlar. Onlar, kurttan korkanları korumak için, bir uzman gibi insanlara kılavuzluk ederler. Onlar, milleti için en iyi şeyi getiren kimseler olarak, irfan hazinelerini getirirler. Onlar, kişisel çabalarıyla yetinmezler. Ömür binasının temelini çökeceği günün korkusuyla, Allah'tan^{cc} vârislerini talep ederler. Ve o vârisin, tecrübesiz bir delikanlı olduğunu bilirler. Onlar, kâinatın Rabbinin rızasını elde etmek için, duygularını paramparça ederler. Onlar, kendilerini Rableri için adanmış olurlar ve buna başka hiçbir şeyi karıştırmazlar. Onlar, Allah'ın^{cc} dergâhını hiç bırakmazlar. Allah^{cc} sevgisi, onların kalplerine yapışır ve onlar da kendilerini Sevgililerine^{cc} bağlarlar. Onlar, insanlara öfkelenmezler. Tersine dillerini muhafaza ederler. Dillerinden öfkelen diren bir kelime çıktığında, yumuşaklıkla onu telafi ederler. Onlar, fasihü'l lisandır ve sözlerini düzgün söylerler. Onların kelimelerindeki fesahat, Rabbani lütuftan kaynaklanır. Onlar, mallarını fakirlere cömertçe dağıtırlar. İptila meydanlarında cesurca ilerleyip karşı koyarlar. Öfke anında yüzlerini kızgın göremezsin. Musibet anlarında ise onları, başını kaldırmış balıklar gibi, gözlerini Rablerine dikmiş olarak göreceksin. Onların boyunlarında bağırsaktan örülmüş bir halat değil, Allah^{cc} sevgisinin ipi bulunur. Ancak, aşağılık kimse, onlara saldırır ve onursuzlardan ve hayâsızlardan daha bahtsız olan kimse onlara eziyet çektirir. Azimleri öylesine güçlü ve yenilmezdir ki, bir şeyi hedeflediklerinde adımlarını yıkılmaz iradeleriyle atarlar. Yılanla savaşmak zorunda kaldıklarında da onu paramparça ederler. Susuzluktan dolayı kendilerine sıklıkla uğrayanlara, abdalların sularından kana kana içirilir ve onlar her türlü şüpheden arındırılır. Kana kana içme zamanı geldi! Takva ile talep edenlere müjdeler olsun! Siz, zamanın fesda uğradığını ve türlü türlü sıkıntılarla dolduğunu görmüyor musunuz? Onun duvarları yıkılmak üzeredir. Hastalıklar yayılmakta ve canlar telef olmaktadır. Her tarafta ölüm vardır. (Hz. Âdem'den^{as} bu yana) altı bin sene geçti ve ben yedinci binin başında geldim. Ey civanlar! Peygamberlerin verdiği haber aynen böyleydi. Daha ne zamana kadar beni yalanlayacaksınız? Ceza ve mükâfat verenden korkmuyor musunuz? ...

Siretü'l Abdal, Hz. Mirza Gulam Ahmed Kadiyani ^{aleyhisselam}, Aralık 1903 Çev.: Raşit Paktürk

“Hatem-ün Nebiyyin” Ayeti ve Resulüllah’ın^{sav} yüce şanı

inanmaz. Ne yazık ki Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti, sıkıyönetim yasalarına dayanarak, Vadedilen Mesih ve Mehdi’nin eserlerini yasaklamıştır. Hâlbuki bir araştırmacı bu eserleri okuyarak, böyle bir suçlamanın gerçek içyüzünü öğrenebilirdi.

Vadedilen Mehdi Hazretleri’nin Dördüncü Halifesi Hz. Mirza Tahir Ahmed’in 7 Nisan 1985 günü, İngiltere Müslüman Ahmediye Cemaati yıllık toplantısında yaptığı konuşmanın tam metni aşağıdadır.

Kelime-i Şahadet, İstiaze ile Fatiha Suresi’ni okuduktan sonra, Hz. Mirza Tahir Ahmed, Ahzab Suresinin 41 ila 43. Ayetlerini okudular ve daha sonra söze şöyle başladılar:

İğrenç ve asılsız bir suçlama

Pakistan Sıkıyönetim Hükümetince Müslüman Ahmediye Cemaati aleyhinde bastırılan broşürde ileri sürülen iftiralardan en çirkini ve üzücüsü de şudur: *Hz. Muhammed’in “Hatem-ün Nebiyyin” olduğuna inanmazlar!*

Bu suçlama tamamen asılsız ve uydurmadır. Hz. Mehdi’nin yazılarını okumuş hiç kimse, bu iftiraya asla

Vadedilen Mesih’in^{as} ifadeleri

Hz. Ahmed’in^{as} hem şiirinde hem de nesrinde bu konuda birçok yazı bulunmaktadır. Bunlardan anlaşıldığına göre, Hz. Ahmed^{as} ve yandaşları tam içtenlikle Hz. Muhammed Resulüllah’ın^{sav} “Hatem-ün Nebiyyin” olduğuna inanırlar. Öteki ulema ise, bunun gerçek anlamını kavrayamamışlardır. Hz. Ahmed^{as} şöyle demektedir:

“Şunu hatırdan çıkarmamak gerekir ki benim ve Cemaatim aleyhinde ileri sürülen, sanki biz Hz. Muhammed’i “Hatem-ün Nebiyyin” kabul etmiyor-muşuz gibi bir suçlama tamamen yalan ve iftiradır. Biz tam bir kuvvet, yakın, marifet ve kalp gözü ile Hz. Resulüllah’ın^{sav} “Hatem-ün Nebiyyin” olduğuna inanırız. Muhalliflerimiz ise bu inancın yüz binde birine bile sahip değildirler. Zaten onların buna gücü bile yetmez ve onlar “Hatem-ül Enbi-

ya"nın ve "Hatm-i Nübüvvet"ın gerçek içyüzünü ve sırnı hiç anlayamamaktadırlar. Onlar ancak atalarından bir kelime duymuşlardır. Lâkin onun kapsamından habersiz olup, "Hatm-i Nübüvvet"ın ne demek olduğunu ve ona iman etmenin ne anlam taşıdığını bilmemektedirler. Biz tam bir basiret ile Hz. Resulüllah'ın Hatem-ül Enbiya olduğuna inanırız ki bunu en iyi bilen yüce Rabbimizdir. Yüce Rabbimiz "Hatm-i Nübüvvet"ın gerçek anlamını bize öyle anlatmıştır ki biz bu marifet şarabından özel bir lezzet duymaktayız. Bu pınardan içerek doymuş olanlardan başka hiçbir kimse bu lezzeti asla anlayamaz."⁹

Hz. Ahmed^{as} başka bir yazısında şöyle demiştir: "Bizim dinimizin özeti ve özü La ilâhe illallahü Muhammed-ür Resulüllah"dır. Bu dünyadaki hayatımızda inandığımız ve yüce Allah'ın^{cc} yardımı ve bereketiyle bu geçici âlemden birlikte göç edeceğimiz itikadımız şudur ki, eliyle din artık tam mertebeye erişmiş olan Hazret-i Seyyidüna ve Mevlâna Muhammed-i Mustafa, "Hatem-ün Nebiyyin" ve Hayrülmürselin'dir. Bir kulun doğru yolu benimseyerek Yüce Rabbine erebileceği ni-

met artık o Yüce Peygamberin^{sav} eliyle kemale ulaşmıştır."¹⁰

"Resulüllah^{sav}, kalbinin temizliği, iç huzuru, ismeti, hayası, sıdkı ve sefası, tevekkül ve vefası, İlâhî aşkın bütün gereklilikleri bakımından bütün peygamberlerden daha üstün mertebeli, daha yüce şanlı, daha saf ve temiz idi. Onun, için Yüce Allah kendisini, kemalât-i hasse (özel yücelikler) güzelliğiyle, hepsinden daha fazla süsledi. Bütün geçmiş ve gelecek olan insanların kalbinden daha geniş, daha pak, daha masum, daha aydın ve daha âşık olan kalbi, bütün geçmiş ile gelecek olan insanlara indirilen vahiyden daha kuvvetli, daha yüce, daha üstün ve daha mükemmel olduğu gibi, İlâhî sıfatları göstermek için en temiz ve geniş bir ayna olan vahyin inmesine lâayık görüldü."¹¹

Şimdi ben broşürde ileri sürülen yakıştırmaları teker teker ele alacağım. Bu broşür yalan iftiralarla doludur. Broşürde yalanla doğru birbirine karıştırılmıştır. Yahut doğru bir sözden yanlış bir netice çıkarılmıştır. Bazen tamamen asılsız ve yalan bir söz ileri sürülerek ondan yanlış neticeler çıkarmaya çalışılmıştır. Meselâ broşürde şöyle denmiştir:

⁹ Melfuzat; c.2; s.328

¹⁰ İzale-yi Evham; c.1 s.137

¹¹ Sürme-i Çeşme-yi Arya; s.23

*"Geçmiş bin dört yüz sene esnasında "Hatem-ün Nebiyyin"ın bütün İslâm âleminde meali şu olmuştur: Hz. Muhammed Allah'ın^{cc} son peygamberidir ve ondan sonra artık hiçbir peygamber gelmeyecektir. Hz. Muhammed'in^{sav} ashâpları bile "Hatem-ün Nebiyyin" gibi Kuran'a dayalı bir terimi aynı şekilde yorumlamışlardır. Aynı kesin inanca dayanarak, peygamber olduğunu ileri süren her kişiye karşı savaşmaya devam ettiler. Daha sonra da bütün İslâm tarihî boyunca Ümmet-i Müslime, peygamber olduğunu ileri süren hiç kimseyi asla affetmemiştir."*¹²

*"Tanınmış düşünür ve tarihçi İbn-i Haldun; İmam İbn-i Teymiye ve onun aydın fikirli öğrencisi İbn-i Kayyim; Şah Veliyullah Dehlevî ile Dr. Muhammed İkbal, "Hatm-i Nübüvvet"ın ilmî, sosyal ve siyasî içeriklerini tartışmış olan büyük Müslüman düşünürlerdir. Bu konuda Allame İkbal'in düşüncelerini broşürde daha sonra okuyacaksınız."*¹³

İslâm tarihinde peygamber olduğunu ileri sürenlere karşı nasıl davranıldı ve bundan ne gibi mantıkî netice çıkarmamız mümkündür? Ben bu konuyu daha sonra aydınlatacağım. İlk olarak şunu söylemek istiyorum ki "Hatem-ün Nebiyyin" ayetinin bütün tanınmış

İslâm büyükleri tarafından "Allah'ın^{cc} son peygamberi" olarak yorumlandığını iddia etmek tamamen yalandır ve Ümmet-i Muhammed'in geçmiş büyüklerine isnat edilmiş bir iftiradır. Bundan başka bir anlamı yoktur. "Hatem-ün Nebiyyin" konusu çok geniştir ve çok derin anlamları kapsamaktadır. Bunun yalnız olumlu yönlerini bile bir oturumda dile getirebilmek mümkün değildir. O yüzden ben şimdilik bize yöneltilen itirazları cevaplandırmakla yetineceğim.

İslam düşünürünün dinî durumu

İslâm düşünürlerine gelince, bir tek isim dışında, zikredilen isimleri biz de inkâr etmeyiz. Şüphe yoktur ki bu İslâm büyükleri İslâm düşüncesi ve İslâmiyet felsefesi konusunda çok yüce hizmetlerde bulunmuşlardır. Müslüman Ahmediye Cemaati hepsinin büyük birer düşünür ve ilim ile marifet sahibi kimseler olduğunu asla inkâr etmez. Yalnız Dr. Muhammed İkbal gibi bir şairi büyük bir İslâm düşünürü olarak tanıtmaya meselesine gelince iş değişir. Dr. İkbal ne gibi bir İslâm düşünürü idi? Bu konuda İkbal'in, Prof.seniz Gulam Mustafa Tebessüm Bey'e yazdığı bir mektuptan alınan şu iktibas dikkate şayandır. İkbal şöyle der:

¹² A.G.E.; s.6-7

¹³ A.G.E.; s.6-7

“Benim dinî bilgim çok sınırlıdır. Benim ömrüm Batı felsefesini araştırmakla geçmiştir. Batı düşüncesi artık ikinci huyum olmuştur. Ben, bilerek yahut bilmeyerek İslâm gerçeklerini Batı felsefesiyle araştırmaktayım.”¹⁴

Kuran-ı Kerim’in yüce talimatlarını Batı düşünürleri ve Batı felsefesine tabi olarak araştırmakta olan ve din bilgisi çok az ve sınırlı olan bir şairi büyük İslâm mütefekkeri olarak, sözünü de sanki bir standartmış gibi Ümmet-i Muhammed’in önüne sürmek, aklı başında hiçbir Müslüman’a yakışmaz!

Hatem-ün Nebiyyin ne demektir?

Broşürde “Hatem-ün Nebiyyin” tabiri mutlak son peygamber anlamında ileri sürülmüştür. Ümmet-i Muhammed’in büyükleri Resulüllah’ın^{sav} zaman bakımından son peygamber olduğu düşüncesini reddetmişlerdir. Bu ifade çok hikmet dolu çok derin anlamları kapsamaktadır. Bu konuda hem Hz. Mehdi’nin hem de geçmiş İslâm büyüklerinin birkaç yazısını vermek istiyorum. Vadedilen Mesih ve Mehdi Hz. Ahmed^{as} şöyle der:

“Gerçek anlamda hiçbir peygamber Hz. Resulüllah’ın^{sav} kemalât-i kudsiyesine eşit ve ortak olamaz. Bu doğru bir sözdür ve bunda hiç şüphe yoktur.

İnsanlar bir yana, hatta hiçbir melek Hz. Resulüllah’a^{sav} eşit olduğunu iddia edemez.”¹⁵

“Hatemiyyet” işte bu demektir: Yani bütün mahlukattan daha üstün olmak. Öyle yüce bir peygamber olmak ki melekler bile ona eşit olamasınlar. Kısacası “Hatemiyyet” ile “Miraç” aynı yüce mertebenin iki ayrı ismidir. Hz. Ahmed^{as} başka bir yerde şöyle ifade etmiştir:

“Bizim Resulü’müzün^{sav} zekâsı ve anlayabilme gücü, bütün Ümmet’in toplam zekâsından ve anlayabilme gücünden daha fazladır. Hatta, kardeşlerimizin gücüne gitmesin, benim inancım şudur ki bütün peygamberlerin zekâsı ve anlayabilme gücü Hz. Resulüllah’ın^{sav} zekâsı ve anlayabilme gücüne eşit değildir. Ben bunu delil ile ispat edebilirim.”¹⁶

Demek ki “Hatemiyyet” bütün peygamberlik değerlerinden daha üstündür ve bunun bir bölümü de zekâ ve kavrama yeteneğidir. Bu yüce mefhumu biz ancak Vadedilen Mesih’in^{as} vasıtasıyla ulaştık. Kendisinden önce bile bazı yazarlar buna benzer düşünceler ileri sürmüşlerdir. Fakat bu konuda Hz. Mehdi’nin ifadeleri çok daha

¹⁴ İkbâl Name; c.1; s.46-47, Yayınlayan Şeyh Muhammed Aşraf Tacir Kütüp; Keşmiri Bazar Lahore

¹⁵ Berahin-i Ahmediye; s.258

¹⁶ İzale-yi Evham; s.307

derin manaları kapsamaktadır. Meselâ o, şöyle demiştir:

"Hiç şüphe yoktur ki gerçek anlamda hiçbir peygamber Hz. Resulüllah'ın^{sav} kemalât-ı kudsiyesinde ona eşit ve ortak olamaz. İnsanlar bir yana, hatta melaike bile Hz. Resulüllah'a^{sav} eşit olduklarını iddia edemezler."¹⁷

Burada Resulüllah'ın^{sav} kuvvet-i kudsiyesinde onun "Hatemiyeti"ne işaret edilmiştir. Yani yalnız feraset ve zekâ bakımından değil, kuvvet-i kudsiye bakımından bile o eşsizdir ve bütün peygamberlerle meleklerin toplam kuvvet-i kudsiyesini kapsamaktadır. Onun için o, Hatem-ül Enbiya lakabına nail oldu. Mehdi^{as} başka bir yerde şöyle der:

"Bütün peygamberlikler ve bütün risaletler, Hz. Resulüllah'ın^{sav} bünyesinde son noktaya erişerek kemale ulaştı."¹⁸

Yani ancak geçmiş peygamberlerin özellikleri Hz. Resulüllah'ın^{sav} kişiliğinde bir arada bulunmakla kalmayıp, her özellik son haddine vararak kemale ulaştı.

H. Ahmed'in^{as} bir yazısını daha veriyorum:

"Bizim Peygamberimiz^{sav} cami-i kemalât-i müteferrikdir. (Yani bütün peygamberlerin ferdî kemalâtına sahiptir.) Allah'ın^{cc} Kuran-ı Kerim'de

فَبِهْدِيهِمْ أَقْتَدِهِ

buyurduğu gibi: "Ey Habibim! Bütün peygamberlere bahşedilen hidayetlerin arkasından yürü (6:91)." Bu demektir ki, her kim ayrı ayrı o hidayetleri kendi zatında toplarsa onun kişiliği, kolektif yahut toplayıcı olur ve o, bütün peygamberlerden daha üstün olur."¹⁹

Burada Hz. Resulüllah'ın^{sav} Hatemiyeti'nden talim bakımından bahsedilmiştir ve dünyada geçmişteki bütün güzel talimatlar Peygamber Efendimiz'in^{sav} talimatında toplanmıştır. H. Ahmed^{as} başka bir yerde şöyle demektedir:

"Daha önce geçmiş olan peygamberliklerle kitaplara ayrı ayrı tabi olmaya gerek yoktur. Çünkü nübüvvet-i Muhammediye hepsini kapsamaktadır. Ondan başka bütün yollar kapalıdır. Yüce Allah'a götüren bütün doğruluklar bunun içindedir. Bundan sonra ne yeni bir doğruluk gelecektir ne de daha önce geçmiş bir doğruluk var ki bunun içinde bulunmasın. Onun için bütün peygamberlikler bununla sona

¹⁷ Berahin-i Ahmediye; s.258

¹⁸ İslâmî Usul Ki Filasafî; Ruhanî Hazain c.10 s.367

¹⁹ Çeşme-yi Mesihî; Ruhanî Hazain c.20; s.381

ermiştir. Nitekim böyle de olmalıydı.”²⁰

Demek ki geçmişteki peygamberliklerle kitaplara ayrıca uymaya gerek yoktur. Bu da Hatemiyet’in bir gereğidir. Eğer doğruluğun yahut nurun herhangi bir yönü kapsam dışında kaldıysa işte o zaman ona uymamız gerekli olur. Ama eğer her doğruluk ve her nur “Hatmi Nübüvvet” kapsamında ise ve hatta yeni bir şekilde parlamaktaysa ve yeni bir kemale ulaşmışsa, o zaman insanı bütün diğer kapılardan müstağni bırakan Peygamber’e “Hatemi” denir. Hz. Ahmed^{as} bir manzumesinde şöyle der:

لا شك أن محمداً خيرُ الورى رقيقُ الكرام ونخبة الأعيان
تمت عليه صفات كل مزية ختمت به نعماء كل زمان
هو خير كل مقرب متقدم والفضل بالخيرات لا بزمان
يا رب صل على نبيك دائماً في هذه الدنيا وبعث ثنان

* Şüphe yoktur ki Muhammed mahlukatın en iyisidir. O, efendilerin en seçkini ve ileri gelenlerin en gözdesidir.

* Her güzellik kendisiyle sona ermiştir. Her çağın nimetleri de kendi zatında son bulmuştur.²¹

* O daha önce geçmiş olan her ermiştenden daha yücedir. Zaten üstünlük hayırdadır, zamanda değildir.

* Ya Rabbi! Kendi Peygamberi’ne hem bu dünyada hem de ahirette selât-ü selâm gönder”²²

Farsça bir şiirinde Hz. Ahmed^{as} şöyle demektedir:

آل رسولے کش محمد هست نام دامن پاش بدست ما مدام
هست او خير الرسل خير الانام هر نبوت را بروشد اختتام
ما ازو نوشيم هر آبه که هست زو شده سیراب سیراب که هست
ما ازو يائيم هر نور و کمال وصل دلدار ازل بے او محال
همچنين عشقم بروے مصطفی دل پرد چون مرغ سوے مصطفی

* İsmi Muhammed olan o yüce Peygamber’in mübarek eli daima elimizdedir.

* O bütün Resuller’in ve bütün mahlukatın en iyisidir. Her peygamberlik onun vasıtasıyla sona ermiştir.

* Var olan her suyu biz onun vasıtasıyla içeriz. Kana kana içerek doymuş olan herkes onun sayesinde içip doygunluğa ulaşmıştır.

* Biz her nura ve kemale onun bereketiyle ulaşırız. Ezeli sevgiliye (Allah^{cc}) onun vasıtası dışında erişebilmek mümkün değildir.

* Muhammed Mustafa’ya olan aşkı işte böyledir. Benim kalbim bir kuş gibi Muhammed’e doğru uçmaktadır.”

²⁰ El-Vasiyet; s.17-18

²¹ Demek ki “Hatemiyet” zamanı bile kapsamıştır. Önce ile sonra, geçmiş ile gelecek arasında bir ayırım bırakmamıştır.

²² Ayna-i Kemalât-i İslâm

Bu şiirlerde "Hatemiyyet" in yeni bir yönüne işaret edilmiştir. "Hatemiyyet" bütün kemal dereceleri kendi zatında toplamakla sınırlı değildir. O, bünyesinde topladığı bütün feyizleri, kendisine itaat eden ve aşkla onun yolunda ilerleyenlere dağıtmakta ve ona köle gibi itaat edenler aldıkları feyizle kemale ermektedirler.

H. Ahmed^{as} aynı konuyu bir Urduca şiirinde şöyle dile getirmektedir: "Ey peygamberlerin en üstünü! Biz de ancak senin bereketinle bütün ümmetlerin en üstünü olduk. Sen bütün peygamberleri geçtiğin için biz de senin sayende bütün ümmetleri geçtik."²³

Size H. Ahmed'in^{as} yazılarından ancak birkaç örnek sunmaya çalıştım. Bütün bunlardan anlaşılacağı gibi H. Ahmed'in^{as} yazılarında, H. Resulullah'ın^{sav} "Hatem-ün Nebiyyin" olması ile ilgili o kadar geniş ve o derece derin manalar bulunmaktadır ki muhaliflerimiz onun yüz binde birini bile anlayamamışlardır.

H. Ahmed^{as} efendisi ve efendimiz H. Muhammed'i^{sav} nasıl tanıdıysa, muhaliflerimizin düşünceleri asla ona erişemez. Vadedilen Mesih Hazretleri'nin yazılarını okuyan her insafli ve irfan sahibi, benim bu söylediklerimi onay-

layacaktır. Eski Ümmet büyükleri ayrı ayrı bu mefhumlara değinmişlerdir. Fakat H. Ahmed'in^{as} yazılarında onların hepsi mevcuttur. O bakımdan H. Ahmed'e^{as} "Hatem-ül Uşşak" yani aşıkların hatemi diyebiliriz. Eskilerin sadece değinmekle yetindiği "Hatemiyyet" in yönlerini H. Ahmed^{as} en ufak teferruatına kadar açıklamıştır.

Ümmet büyüklerinin ifadeleri

Şimdi ben geçmiş Ümmet büyüklerinin birkaç yazısını vermek istiyorum. İlk olarak H. Şeyh Ebu Abdullah Muhammed El-Hasan El-Hâkim Et-Tirmizi'nin (öl.308 H.) yazısını veriyorum. O, şöyle der:

"ومعناه عندنا أن النبوة تمت بأجمعها لحمد ﷺ، فجعل قلبه لكمال النبوة وعاءاً عليها ثم ختم."

"Bizce "Hatem-ün Nebiyyin" in anlamı şudur; peygamberlik, H. Resulullah'ın şahsında bütün yücelikleriyle toplanmıştır. Hak Teala^{cc}, H. Resulullah'ın kalbini, nübüvvetin kemallerini kapsamak bakımından bir kaba benzetmiş ve daha sonra üzerine mühür basmıştır."²⁴

Gördüğümüz kadarıyla burada "mühür" kelimesi kullanıldığı için yani bütün kemalâtı kendi zatında toplayarak üzerine mühür bastığı için burada "sona erdirmek" mefhumu da okuyu-

²³ Dürr-i Semîn Urdu

²⁴ Hatm-ül Evliya; s.241

cunun aklına gelebilir. Oysa Hz. Ahmed'in^{as} buyurduğu gibi Hz. Resulullah'in^{sav} feyizleri bir yerde durmuş değildir. Bu konuda "Dena Fetedella" ayet-i kerimesi hakkındaki yazıları okunmaya değerdir.

H. İmam Fahrüddin Razi (öl.H.544) şöyle demektedir:

"فالعقل خاتم الكل، والخاتم يجب أن يكون أفضل. ألا ترى أن رسولنا ﷺ لَمَّا كَانَ خَاتَمَ النَّبِيِّينَ كَانَ أَفْضَلَ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ." (التفسير الكبير للإمام الرازي تحت الآية: قال رب اشرح لي صدري)

"Hatem"ın en üstün olması gereklidir. Görmüyor musun ki bizim Peygamber'imiz "Hatem-ün Nebiyyin" olduğu için bütün peygamberlerden daha üstündür."²⁵

Pakistan Sıkıyönetim Hükümetince yayınlanmış olan broşürde, İslâm büyüklüklerinin bir tanesi de Allame İbn-i Haldun'dur (öl.H.808). O, şöyle demektedir:

"وتمثلون الولاية في تفاوت مراتبها بالنبوة، ويجعلون صاحب الكمال فيها خاتم الأولياء أي حائز الرتبة التي هي خاتمة الولاية، كما كان خاتم الأنبياء حائزاً للمرتبة التي هي خاتمة النبوة." (تاريخ ابن خلدون ج ١ ص ٢٧١)

"Ulema, velayeti değişik mertebeleri bakımından nübüvve benzetirler. Hz. Resulullah^{sav} peygamberliğin en üstün mertebesine ulaştığı için Hatem-ül Enbiya mahlasına nail olduğu gibi, velayetin en üstün mertebesine ulaşmış olana da Hatem-ül Evliya de-

nir. Demek ki o, artık velayetin en yüce mertebesine ulaşmıştır."²⁶

Bu yazıdan anlaşıldığı gibi burada zaman bakımından sona ermek demek değildir. Aksine mertebe ve seviye bakımından en üstün ve en yüce makama ulaşmak demektir. Yoksa velayetin de sona erdiğini ve artık Ümmet'te hiçbir velinin bile ortaya çıkmayacağını kabul etmeye mecburuz.

H. Seyyid Abdülkadir Geylanî'nin müşidi Hz. Ebu Said Mübarek İbn-i Ali (öl.H.513) şöyle demektedir:

"والأخيرة منها أعني الإنسان إذا عرج ظهر فيه جميع المراتب المذكورة مع انبساطها ويقال له الإنسان الكامل. والعروج والانبساط على الوجه الأكمل كان في نبينا ﷺ ولهذا كان خاتم النبيين." (تحفة مرسله شريف لأبي سعيد السخري، ترجمة وشرح: محمد عبد العزيز الجالندري، ص ٥١)

"İnsan yüceliklere doğru yükseldiği zaman, daha önce belirtilmiş olan bütün yüce mertebeler o insanın içinde en derin bir şekilde belirir. Böyle kimseye insan-i kâmil denir. Yüceliklere doğru hareket ederek en derin bir şekilde yüce mertebelere ulaşmak (miraç) tam olarak Peygamberimize nasip olmuştur. Zaten onun için o, "Hatem-ün Nebiyyin" olmuştur."²⁷

Bütün İslâm âlemin saygı gösterdiği Konya'da metfun Mevlâna Celâlettin-i

²⁶ Mukaddime; s.271-272; Mısır

²⁷ Tuhfe-yi Mürsile; s.51

²⁵ Tefsir-i Kebir; İmam Razi; c.6 s.31

Rumî Hazretleri (öl.H.672) şöyle demektedir:

بسر این خاتم شد است او که بجود مثل او نے بودند خواہند بود
چونکہ در صنعت بر استاد دوست تو نہ گوئی ختم صنعت بر تو است

"Eli açık olmak (ve feyizleri başkalarına aktarmak) bakımından ne daha önce birisi tam olarak ona eşit olmuştur; ne de daha sonra birisi ona eşit olacaktır. Onun için o, "Hatem" olmuştur. Bir usta kendi sanatında doruğa ulaştığı zaman ona: "Bu sanat seninle tamamlandı, bitti" demez misin sen?"²⁸

Mevlâna Muhammed Kasım Nanotavî bu konuda fikrini şöyle sergilemiştir:

"Peygamberler, Allah'ın^{cc} buyruklarını insanlara ulaştırmak bakımından, valiler gibi, sanki Allah'ın^{cc} valileridir. Memurlukların en üstünü ve en yücesi valilik yahut bakanlıktır. Bütün memurlar ona tabi olurlar. O, ötekilerin emirlerini durdurabildiği gibi, hiç kimse de onun emirlerine karşı gelemmez. Onun bir tek sebebi vardır. O da bütün memurlukların onda sona ermiş olmasıdır. Aynı şekilde peygamberlik mertebelerinin "Hatem" inden daha üstün başka bir mertebe yoktur. Var olan bütün mertebeler onun yetkisi altındadır."²⁹

Hatemiyet zaman sınırı tanımaz

Bu yazıdan anlaşılacağı gibi burada kemale ulaşmak ve yüceliğin doruk noktasına varmak mefhumu mevcuttur, zaman bakımından son olmak mefhumu burada yoktur. Hz. Ahmed^{as} bu konuyu, geçmiş peygamberlere Hz. Resulullah'ın^{sav} bir minneti olarak da yorumlamıştır. Keza ona göre Hz. Resulullah'ın^{sav} "Hatem" olması ne zamanla ne de mekanla sınırlıdır. Aksine evrenseldir. Hz. Ahmed^{as} şöyle demektedir:

"Hz. Resulullah^{sav} "Hatem" oldu. Fakat bu, ondan artık ruhanî bir feyzin başkasına geçmeyeceği anlamına gelmez. Aksine o, hatem (mühür) sahibidir. Onun mührü olmadan hiçbir feyz başkasına geçmez. Onun ümmeti için kıyamete kadar hiçbir zaman mükâleme ve muhatebe-yi ilâhiye³⁰ kapısı asla kapanmayacaktır. Ondan başka hiçbir peygamber "Hatem" sahibi değildir. Bir tek onun mührü ile, ümmeti olmayı gerektiren peygamberlik elde edilebilir."³¹

"Ben O'nun Peygamberi'ne tam içten kalp huzuruyla iman ettim ve bütün peygamberliklerin onunla sona erdiğini bilirim. O'nun şeriatı "Hatemüşşerai"dir. Ancak bir çeşit peygamberlik sona ermemiştir. Yani ona tam olarak

²⁸ Mesnevi; c.6 Beyit No.171-172

²⁹ Mübahase-yi Şah Cihan Pur; s.24-25

³⁰ Allah'ın (C.C.) kulu ile konuşması (Çev.)

³¹ Hakikat-ül Vahiy; s.27-28

itaat etmek şartıyla (itaat edene) bahşedilen ve onun nurundan nurlanan peygamberlik sona ermemiştir. Zira o, Muhammedî Peygamberliktir; onun gölgesidir. O'nun vasıtasıyladır. O'nun mazharıdır ve ondan feyiz almaktadır.”³²

Ayrıca, Hz. Mehdi Ahmed^{as} başka bir yerde bildirdiği gibi, geçmiş bütün peygamberlerin Hz. Resulullah'ın^{sav} mührü yani “Hatmi Nübüvvet”in minneti altında olduklarını ve doğruluklarının da ancak bu mühür sayesinde kanıtlanabildiğini de açıklamıştır. Eğer Hz. Resulullah^{sav} onları doğrulamış olmasaydı, biz asla onların doğru birer peygamber olduklarına inanmazdık. Bu ancak Hz. Resulullah'ın^{sav} feyzidir ki sadece geçmiş bütün peygamberleri değil, dünyanın neresinde olursa olsun her yerde doğmuş olan peygamberleri doğrulamıştır ve böylece onlara büyük bir ihşanda bulunmuştur. Demek oluyor ki Allah'ın^{cc} Habibi'nin “Hatemiyeti”nin feyzi, zaman bakımından hem geçmişe hem de geleceğe doğru devam etmektedir. Mekân bakımından ise onun bir sınırı yoktur.

Bu konuda Ehli Sünnet vel Cemaat'in her gurubunda güvenilir bir zat olan, Hz. İmam Rabbanî Şeyh Ahmed Ser-

handi'nin (öl.H.1034) bir yazısını veriyorum. O, şöyle buyurmuştur:

حصول كمالات نبوت مراتبها لا بطريق تبعيت وراثت بعد از بعثت ختم
الرسول عليه وعلى جميع الانبياء، والرسول الصلوات والتحيات منافي خاتمت
او نیست عليه وعلى آله الصلوة والسلام فلا تكن من السستين

Hatmürrusul^{sav} ve bütün nebilerle resullere salât-ü selâm olsun. Hz. Hatmürrusul Muhammed-i Mustafa'nın^{sav} peygamber olarak ortaya çıkmasından sonra, kendisine tâbi olanların, tâbi olmak yoluyla yahut varis olarak, peygamberlik kemalâtını elde etmeleri, Hz. Resulullah'ın “Hatemi” oluşuna aykırı değildir, onun için ey muhatap! Sen şüphe içinde olanlardan olma.”³³

Ümmeti bir peygamberin ortaya çıkması Hatemiyete aykırı değildir

Hz. Ebu Cafer, İmam Bakir^{ar} ise şöyle demektedir:

“عن أبي جعفر الطوسي في قول الله ﷻ: ﴿فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا﴾ جعل منهم الرسل والأنبياء والأئمة، فكيف يقرّون في آل إبراهيم الطوسي وينكرونه في آل محمد صلى الله عليه وآله.” (الصافي، شرح أصول الكافي، ملا خليل، كتاب الحجة، ج ٣ ص ١١٩)

“Hz. İmam Ebu Cafer^{ar}, Hz. İbrahim'in ümmetinde resuller, peygamberler ve imamlar bulunduğunu ileri sürerek şöyle buyurdu: “Bazı kimseler Hz. İbrahim'in^{as} ümmetinde resuller, peygamberler ve imamlar bulunduğunu kabul ederek, Hz. Muhammed'in^{sav}

³² Çeşme-yi Marifet; s.324

³³ Mektubat; c.I No.301; s.432

Ümmetinde onların var olabileceğini nasıl inkâr ederler?"³⁴

Hız. Mevlâna Celâlettin-i Rumî, Türkiye'nin Konya şehrinde metfun, İslâm âleminin en önde gelen, sufi, imam ve mütefekkirlerinden birisidir. O, Farsça bir şiirinde şöyle demektedir:

مکرکن در راه نیکو خدمت تا نبوت یابی اندر امتی

"Hayır yolunda öyle bir hizmet etmeyi düşün ki Ümmet içinde nübüvvet (peygamberlik) elde edesin."³⁵

Müslüman Ahmediye Cemaati düşmanları bu ulemalar aleyhinde şimdi ne fetva verecekler acaba? Broşürü yazanlar bu yazıların varlığından habersiz olamazlar. Demek ki bilerek gerçeği saklamaya çalışmışlardır. Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusu Vadedilen Mesih ve Mehdi Hz. Ahmed^{as} peygamberliğin hangi manada devam ettiğini bildirmişti? Onun bu konudaki bazı yazılarını sunmak istiyorum:

"Biz Hz. Resulüllah'a^{sav} içtenlikle ve tam olarak itaat etmeden ve tam olarak ona uymadan, şeref ve kemalin hiçbir derecesine ulaşamayız ve saygıyla yakınlığın hiçbir yerine varama-

yız. Bize her ne bahşedilirse Hz. Resulüllah'ın^{sav} bereketiyle bahşedilir."³⁶

"Ben bu şerefe ancak Peygamber Efendimize^{sav} itaat ederek ulaştım. Eğer ben Resulüllah'ın^{sav} Ümmeti olmasaydım ve ona uymasaydım, bu durumda eğer amellerim dünyanın bütün dağlarına eşit bile olsaydı yine de asla ilâhî mükaleme ve muhatebe şerefine nail olamazdım. Sebebi de artık Muhammedî nübüvvet dışında bütün nübüvvetlerin sona ermesidir. Artık şeriat sahibi bir peygamber gelemmez. Yalnız yeni bir şeriat getirmeden peygamber olabilir fakat önce Ümmet'ten olması gerekir. Ben de ancak onun için hem Ümmet'ten biriyim hem de nebiyim (peygamberim)."³⁷

"Bizim efendimiz ve yüce Peygamberimiz (üzerine binlerce salât ve selâm olsun), feyiz bakımından bütün peygamberlere üstün kılınmıştır. Çünkü eski peygamberlerin feyizleri belli bir sınıra varınca sona ermiştir. Artık o milletler ve o dinler ölüdür ve hiçbir hayat emareleri yoktur. Fakat Hz. Resulüllah'ın^{sav} ruhanî feyzi kıyamete kadar var olacaktır. Böyle bir feyzi bulunduğu için bu ümmetin, dıştan gelecek olan hiçbir Mesih'e ihtiyacı yok-

³⁴ Usul-ül Kafi Şerhi Essafi; c.3 s.119

³⁵ Mesnevi; Defter 5; s.42 Kanpur

³⁶ İzale-i Evham; s.138

³⁷ Tecelliyat-i İlâhiye; Ruhanî Hazain c.20 s.411-412

tur. Aksine Hz. Resulüllah'ın^{sav} sayesinde yetişmek, beni ulaştırdığı gibi hakir bir insanı bile Mesihlik rütbesine ulaştırabilir."³⁸

Şimdi Pakistan Sıkıyönetim Hükümetinin yayınladığı broşürde bütün İslâm âlemince kabul edilmiş mütefekkirlerden olduğu ileri sürülen Şah Velîyül-lah Muhaddis Dehlevî'nin bir yazısını okuyalım:

"امتنع أن يكون بعده نبى مستقل بالتلقي." (الخبر الكثير ص ٧٨)

"Hz. Resulüllah'tan^{sav} sonra, ondan feyiz almadan peygamberlik mertebesine ulaşacak hiçbir peygamber bulunamaz."³⁹

Bize yöneltilen itirazlardan biri de biz bir yönden Hz. Resulüllah'ın^{sav} "Hatem" oluşuna inanmakta fakat diğer yönden "Ümmeti Nebi"nin gelebileceğini ileri sürmekteyiz. Başka bir ifadeyle, şeriat bakımından son olduğuna inanıp şeriat dışındaki peygamberlik bakımından son olmadığına inanmaktayız. Bu konuda Hz. Mehdi'nin iki yazısını sunuyorum: "Hz. Resulüllah'a^{sav} şu özellik ihsan edilmiştir ki o, "Hatem-ül Enbiya"dır. Yani bütün peygamberlik kemalâtı kendi zatında sona ermiştir. Artık yeni bir şeriat getiren hiçbir resul, yahut ümmeti dışında

bulunan hiçbir peygamber yoktur. Aksine mükaleme-yi İlâhiye şerefine nail olan her kimse ancak onun feyzi ve onun vasıtasıyla bu şerefe ulaşabilir. Böyle bir kimseye ümmetî denir, müstakil peygamber denmez."⁴⁰

"Artık Muhammedî nübüvvet dışında bütün nübüvvetler kapalıdır. Artık şeriat sahibi hiçbir nebi gelemmez. Yalnız şeriat getirmeden peygamber gelebilir, fakat öncelikle ümmetî olması gerekir."⁴¹

Ahmaklarla cahillerin yorumu

İşte bu izahata itiraz edilmekte ve Ümmet büyüklerinin daima buna aykırı olan fikirler ileri sürdükleri beyan edilmektedir. Yani Hz. Resulüllah'ın^{sav} hem şeriat bakımından hem de zaman bakımından son peygamber olduğu ve kendisinden sonra hiçbir çeşit peygamberin asla gelemeyeceği iddia edilmektedir. Şimdi ümmet büyüklerinin bu konuda ne dediklerine bir göz atalım.

Hz. Ebu Abdullah Muhammed B. Ali Hüseyin El-Hakim Et-Tirmizî (öl.H.308) şöyle der:

"فإن الذي عَمِيَ عن خبر هذا يظن أن خاتم النبيين تأويله أنه آخرهم مبعثاً. فأى منقبة في هذا؟ وأي علم في هذا؟ هذا تأويل البله الجهلة." (كتاب ختم الأولياء، ص ٣٤١)

³⁸ Çeşme-i Mesihî; Ruhanî Hazain c.20 s.389

³⁹ El-Hayr-ül Kesir; s.111

⁴⁰ Tetimme-i Çeşme-i Marifet; s.9 Ruhanî Hazain, c.23 s.380

⁴¹ Ruhanî Hazain, c.20 s.411-412

"Hatem-ün Nebiyyin"ın manasının Resulüllah'ın^{sav} ba'set⁴² bakımından son peygamber olduğu zannedilmektedir. Peki bunda ne üstünlük vardır ve bunda ne ilmî izahat bulunmaktadır? Bu ahmaklarla cahillerin açıklamasıdır."⁴³

Eğer bu izahatı kabul edersek o zaman Hz. İsa'nın^{as} tekrar geleceğinden de ümit kesmeliyiz. İşte bu izahatı ileri sürdüğümüz zaman, Resulüllah'ın^{sav} ba'set bakımından son peygamber olduğunu iddia ederler. Buna göre Hz. Resulüllah'ın^{sav} peygamber olarak ortaya çıkışından önceki peygamberlerden birisi tekrar gelirse bu Resulüllah'ın^{sav} son peygamber oluşuna aykırı değilmiş. Halbuki bu izahat Hz. Ebu Abdullah Muhammed B. Ali'nin ifadesine göre ahmaklarla cahillerin izahatıdır.

H. Şeyh Muhyiddin İbn-i Arabî (öl.H.638) şöyle demektedir:

"فالنبيوة سارية إلى يوم القيامة في الخلق وإن كان التشريع قد انقطع.
فالتشريع جزء من أجزاء النبوة." (الفتوحات المكية ج ٣ ص ١٥٩، الباب الثالث
والسبعون في معرفة عدد ما يحصل من الأسرار للمشاهد)

"Nübüvvet, halk arasında kıyamet gününe kadar caridir. Yalnız şariat sona ermiştir. Sebebi de Şeriatın, nübüvve-

tin parçalarından ancak bir parça olmasıdır."⁴⁴

"فإن النبوة التي انقطعت بوجود رسول الله ﷺ إنما هي نبوة التشريع، لا مقامها، فلا شرع يكون ناسخا لشرعه ﷺ، ولا يزيد في شرعه حكما آخر. وهذا معنى قوله ﷺ: إن الرسالة والنبوة قد انقطعت، فلا رسول بعدي ولا نبي. أي لا نبي بعدي يكون على شرع يخالف شرعي، بل إذا كان يكون تحت حكم شريعي، ولا رسول أي لا رسول بعدي إلى أحد من خلق الله بشرع يدعوهم إليه. فهذا هو الذي انقطع وسدّ بابه، لا مقام النبوة." (المرجع السابق ص ٤)

"Hz. Resulüllah'ın^{sav} kişiliğinde sona ermiş olan teşri'î nübüvvettir (yeni şariat getiren peygamberliktir); ama peygamberlik derecesi değildir. Artık onun şeriatını ortadan kaldıran yahut onun şeraitine yeni bir hüküm ilave eden peygamberlik olmayacaktır. Hz. Resulüllah'ın^{sav}: "Risalet ve nübüvvet sona ermiştir; benden sonra ne bir resul ne de bir nebi vardır" sözünün anlamı şudur; benim şeriatime muhalif bir şeriata bağlı olan bir peygamber olamaz. Aksine ne zaman olacaksa benim şeriatımın emirleri altında olacaktır. "Bir resul yoktur" demek; benden sonra insanlara yeni bir şariat getiren ve onları o şeriata çağıran bir resul olmayacaktır. İşte sona ermiş olan ve kapısı kapanmış olan budur. Yoksa peygamberlik rütbesi sona ermemiştir."⁴⁵

H. Şeyh Bali Efendi (öl.H.960) şöyle demiştir:

⁴² Ba'set: Hz. Resulüllah'a peygamberliğin gelişi ve kendisi tarafından ilân edilişi demektir.

⁴³ Hatm-ül Evliya; s.341

⁴⁴ Fütuhât-i Mekkiye; c.2 s.100

⁴⁵ Fütuhât-i Mekkiye, c.2 s.73

"فخاتم الرسل هو الذي لا يوجد بعده نبي مشرع." (شرح فصوص الحكم ص ٥٦)

"Hatemürresul" odur ki kendisinden sonra yeni bir şeriat getiren peygamber yoktur.⁴⁶

Hiz. İmam Abdülvehhab Eş'şaranî şöyle der:

"اعلم أن النبوة لم ترتفع مطلقاً بعد محمد ﷺ، وإنما ارتفع نبوة التشريع فقط." (اليواقيت والجواهر، ج ٢ ص ٣٥)

"Biliniz ki mutlak (kayıtsız şartsız) peygamberlik sona ermemiştir. Sona ermiş olan teşriî (yeni bir şeriat getiren) peygamberliktir."⁴⁷

Hiz. Seyyid Abdülkerim Ceylanî şöyle der:

"فانقطع حكم نبوة التشريع بعده، وكان محمد ﷺ خاتم النبيين، لأنه جاء بالكمال ولم ينجئ أحد بذلك." (الإنسان الكامل ج ١ ص ١١٥)

"Hz. Muhammed'den sonra şeri 'at artık sona ermiştir. Hiz. Muhammed "Hatem-ün Nebiyyin" oldu. Yani o, peygamberliğin en yüce makamına ulaştı. Fakat başka hiç kimse o makama ulaşamadı."⁴⁸

Hiz. Şeyh Abdülkadir El-kürdistani şöyle buyurmuştur:

"... أن معنى كونه خاتم النبيين هو أنه لا يُبعث بعده نبي آخر بشريعة أخرى." "تقريب المرام في شرح تهذيب الكلام" للشيخ عبد القادر الكردستاني ج ٢ ص ٢٣٣

"Resulüllah'ın^{sav} "Hatem-ün Nebiyyin" oluşunun anlamı şudur ki ondan sonra artık yeni bir şeri 'at sahibi bir peygamber gönderilmeyecektir."⁴⁹

Buna göre Hiz. İsa'nın^{as} tekrar geliş yolu bile kapanmıştır. Demek ki o, bizzat gelmeyecektir. Çünkü o, Musevî şeriata bağlıydı.

Hiz. Şeyh Veliyüllah Muhaddis Dehlevî'nin^{ar} bir yazısını da nakletmek istiyorum. O, şöyle demektedir:

"وختتم به النبيون أي لا يوجد من يأمره الله سبحانه بالتشريع على الناس." (التفهيمات الإلهية، ج ٢ ص ٨٥)

"Resulüllah vasıtasıyla bütün peygamberler hatim edildi. Bu demektir ki artık Allah^{cc} tarafından seçilip insanlara yeni bir şeri' at getirecek olan herhangi bir peygamber yoktur."⁵⁰

Mevlâna Muhammed Kasım Nanotavî bu konuda şöyle bir açıklama yapmıştır: "Alelade insanların düşüncesine göre Resulüllah'ın^{sav} "Hatem" oluşunun anlamı şudur ki onun zamanı geçmiş peygamberlerin zamanlarına nazaran daha sonradır ve o, en son peygamberdir. Ancak bilgili kimseler, zaman bakımından önce yahut sonra olmasında hiçbir fazilet ve üstünlük bulunmadığını iyi bilirler. Bu durumda Yüce Rabbimiz'in Resulüllah'ı methe-

⁴⁶ Şerh-i Fusus-ül Hikem

⁴⁷ El-yavakit Velcevahir; c.3 s.35

⁴⁸ El-İnsan-ül Kâmil; c.1 s.98

⁴⁹ Tekribülmeram; c.2 s.233

⁵⁰ Tefhimat-i İlâhiye; s.53

derek: "O Allah'ın Resulü ve Hate-münnebiyyindir"⁵¹ buyurması nasıl doğru olabilir? Yalnız eğer bu ifadeyi meth kabul etmezsek ve bu ayete meth ayeti demezsek o zaman elbette "Hatemiyyet"ın anlamı "zaman bakımından son olmak" şeklinde doğru olabilir. Fakat ben İslâm ehlinen hiçbirisinin bu açıklamaya tahammül edemeyeceğini iyi bilirim."⁵²

Söyler misiniz şimdi? Ehl-i İslâm kimdir? Siz mi? Yoksa biz mi? Çünkü büyüklerinizden olan bu zat, Resulullah'ın^{sav} zaman bakımından son peygamber olduğunu ileri sürenin, İslâm ehlinen bile sayılamayacağını beyan etmektedir.

Ebülhasanat Abdülhay Firengi Mahalli, Dafiülvesvas adlı eserinde şöyle der: "Hz. Resulullah'tan^{sav} sonra yahut onun zamanında başka birisinin peygamber olabilmesi muhal (imkânsız) değildir. Aksine yeni bir şeri 'at getiren bir peygamberin varoluşu elbette imkân haricindedir."⁵³

Aynı zat şöyle bir fetva vermiştir: "Ehl-i Sünnet ulemaları bile şu fikri ileri sürerler: Hz. Resulullah^{sav} zamanında, yeni bir şeri' at getiren bir peygamber

olamaz ve Resulullah'ın^{sav} nübüvveti bilumumdur."⁵⁴ Artık onunla hem-asır⁵⁵ olacak olan bir peygamber Muhammedî şeriata bağlı olacaktır."⁵⁶

Pakistan Sıkıyönetim Hükümetinin yayınladığı broşürde şöyle denmiştir: "*Bütün İslâm tarihî boyunca "Hatm-i Nübüvvet"ın bu kavramı (yani Resulullah'ın^{sav} zaman bakımından son peygamber oluşu) İslâm'ın temel usullerinden sayılmıştır. Müslümanların düşünce tarzı, karakterleri ve hisleri üzerinde bu kavramın çok derin izi bulunmuştur.*"⁵⁷

Şimdi tarih boyunca İslâm büyüklerinin sözlerine baktığımız zaman böyle bir ize asla rastlayamayız. Peki o durumda bu iz nereden alınmıştır? Kur'an-ı Kerim bu konuda şöyle der:

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا زِلْتُمْ
فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ
يَبْعَثَ اللَّهُ مَنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ
هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ﴿١٠١﴾ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ
اللَّهِ يَغَيِّرُ سُلْطَانًا أَتَيْهِمْ كَبِيرٌ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ

⁵⁴ Yani sonsuza dek devam edecektir. (Çev.)

⁵⁵ Hz. Resulullah'ın peygamberliği kıyamete kadar, hatta kıyametten sonra bile devam edeceğinden bu arada gelecek olan her peygamber Resulullah ile hem asır olacaktır.

⁵⁶ Mecmua-i Fetava; c.1 s.144

⁵⁷ A.G.E.; s.5

⁵¹ Ahzap Suresi; Ayet 41

⁵² Tahzirünnas; s.3

⁵³ Dafiülvesvas; s.16

الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ
مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ ﴿٥٨﴾

"Daha önce Yusuf delillerle size gelmiştir. Ancak siz onun getirdiği talimatlar konusunda daima şüphe içinde kaldınız. O, vefat edince, artık Allah ondan sonra başka bir peygamber göndermeyecektir, dediniz. Allah böylece taşkınlık eden ve şüphe içinde olanın doğru yoldan saptığını beyan eder. Onlar ellerinde Allah'ın onlara verdiği kesin bir delil yokken Allah'ın ayetleri hakkında mücadele ederler. Allah katında ve müminler nezdinde onların yaptıkları çok kötüdür. Allah böylece kibirlenen ve taşkınlık edenin kalbini mühürler."⁵⁸

Gördüğünüz gibi bu inanç Hz. Yusuf^{as} zamanından kalmadır. Cin süresinde bile bu konu açıklanmış ve bunun mantık dışı olduğu beyan edilmiştir.⁵⁹

Hatemiyet ve Resulullah'ın^{sav} hadisleri

Broşürde Kur'an-ı Kerim yerine daha çok Hadislerden örnekler verilmiştir. Bu hadislere göre Hz. Resulullah^{sav} zaman bakımından son peygamber imiş, kendisinden sonra artık doğru peygamberlerin yolu kapalı olup sahte peygamberlerin yolu açılmış.

Sunulan hadislerden bir tanesi şudur:

"عن ثوبان رضي الله عنه قال، قال رسول الله ﷺ: إنه سيكون في أمي كذابون ثلاثون، كلهم يزعم أنه نبي، وأنا خاتم النبيين ولا نبي بعدي." (أبو داود، كتاب الفتن)

"Bu Ümmet içinde otuz yalancı olacaktır. Onlardan her birisi peygamber olduğunu ileri sürecektir. Hâlbuki ben Hatemünnebiyyin'im ve benden sonra peygamber yoktur."⁶⁰

Buna göre iddia ediliyor ki artık hiçbir peygamber gelemes ve bu yol artık kapanmıştır. Bizce de Hz. Resulullah'ın^{sav} kapattığı yolu hiç kimse açamaz. Fakat aynı zamanda Allah'ın^{cc} Habibi'nin^{sav} açık bıraktığı bir yolu hiçbir kimse kapatamaz.

Peygamber Efendimizin^{sav} Vadedilen Mesih'e Allah'ın Peygamberi Demesi

Sahih-i Müslim; Kitab-ül Fiten'den alınan bir Hadisin ilgili kısımlarını naklediyorum:

"... يحضر "نبي الله" عيسى وأصحابه... فيرغب "نبي الله" عيسى وأصحابه... ثم يهبط "نبي الله" عيسى وأصحابه... فيرغب "نبي الله" عيسى وأصحابه إلى الله." (مسلم، كتاب الفتن، باب ذكر الدجال وصفته وما معه)

Bu Hadiste Hz. Resulullah^{sav} gelecek olan İsa için dört defa Nebiyyullah (Allah'ın peygamberi) kelimesini kullanmıştır ve onun yandaşlarına da "Ashab" denmiştir. Demek oluyor ki bu, Resulullah'tan^{sav} sonra vuku bulacak bir hadisedir.

⁵⁸ El-Mümin, Ayet 35-36

⁵⁹ Cin Suresi; Ayet 5-8

⁶⁰ Ebu Davud; Kitab-ül Fiten

Görüldüğü gibi ne kadar deccal, yalancı ve sahtekâr gelirse gelsin; ister otuz isterse otuz milyon gelsin, Hz. Resulüllah'ın^{sav} gelecek olan Mesih'e verdiği "Nebiyüllah" adını hiçbir kimse geri alamaz. Allah'ın^{cc} Habibi bir defa değil, iki defa değil, tam dört defa "Nebiyüllah" kelimesini, geleceğini haber verdiği Mesih İsa için kullanmıştır. Artık kimse onu geri alamaz.

Otuz deccal meselesine gelince, Sahih-i Müslim şerhi İkmal-ül İkmal'de bu konuda şöyle denmiştir:

"هذا الحديث ظهر صدقه فإنه لو عدّ مَنْ تنبأ من زمنه ﷺ إلى الآن لبلغ هذا العدد ويعرف ذلك من يطالع التواريخ." (شرح صحيح مسلم، المسمى بـ إكمال إكمال المعلم للإمام أبي عبد الله الأبي، ج ٧ ص ٢٥٨)

"Bu Hadisin doğruluğu ispat olunmuştur. Çünkü eğer Resulüllah^{sav} zamanından bugüne kadarki yalancı peygamberleri sayarsak bu (otuz) sayının tamamlanmış olduğunu görürüz. Tarih araştırmacılığı ile meşgul olan her kimse bunu öğrenebilir."⁶¹

Eğer, daha sonra yalancı bazı peygamberler daha çıkmıştır dersiniz o zaman demek oluyor ki, (el-iyazü-billah), hadisteki sayı kesin değildir. Bu, Hz. Resulüllah'a^{sav} itiraz etmek olur ki hiçbir Müslüman onu aklından bile geçiremez. Ayrıca Mesih ve Mehdi olduğunu ileri süren Hz. Ahmed^{as}

ile çağdaş olan Nüvvab Sıddık Hasan Han adlı ileri gelen bir din bilgini bu konuda şöyle demiştir: "Hz. Resulüllah'ın^{sav} kendi ümmeti içinden çıkacağı haber verdiği deccalların sayısı gerçekleşmiş ve sayı tamamlanmıştır."⁶² Bu zat ehl-i hadistir. Demek oluyor ki artık bu hadise göre, peygamber olduğunu ileri süren mutlaka doğru olacaktır.

Binanın tamamlanması, şeriatın kemale ermesi demektir

Bizim muhaliflerimiz şu hadisi de ileri sürerek artık hiçbir peygamber gelececeğini iddia ederler. Hadis şöyledir:

"عن أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال: مثلي ومثل الأنبياء من قبلي كمثل قصر أحسن بنيانه فترك منه موضع لبنة. فطاف به النظار يتعجبون من حسن بنيانه إلا موضع تلك اللبنة... فكنت أنا سدّدت موضع تلك اللبنة فتمم بي البنيان وخُتم بي الرسل. وفي رواية قال: فأنا اللبنة وأنا خاتم النبيين."

"Hz. Ebu Hüreyre^{ra}, Hz. Resulüllah'ın^{sav} şöyle buyurduğunu söylemiştir: Benim ve öteki peygamberlerin durumu, bir saraya benzer. Bu kasrın binası güzel olup bir tek tuğlanın yeri boş bırakılmış. Seyirciler bu kasrın güzelliğine hayran olup, yalnız boş bırakılmış olan yeri yadırgamaktadırlar. İşte ben o boş bırakılan yeri doldurdum. Benim vasıtamla o yapı son güzelliğine ulaştı. Peygamberler benim vasıtamla mühürlendiler. Başka bir rivayette şöyle

⁶¹ İkmal-ül İkmal, c.7 s.258; Mısır

⁶² Hicec-ül Kirame; s.239

denir: İşte o tuğla benim ve "Hatemünnebiyyin" de benim."⁶³

Muhalliflerimizce artık son tuğla yerine konmuş ve boşluk böylece kapanmıştır. Artık başka bir Peygamberin gelmesi için boş yer kalmamıştır. Bununla birlikte alttan bir tuğla (Hz. İsa^{as}) çıkarılıp gönderilirse ve oradan tekrar indirilirse bunda bir kabahat yokmuş!

Allame İbn-i Hacer Eskalanî^{ar} bu hadisi şöyle izah etmiştir:

"فالمراد هنا النظر إلى الأكمل بالنسبة إلى الشريعة المحمدية مع ما مضى من الشرائع الكاملة." (فتح الباري شرح صحيح البخاري لابن حجر العسقلاني كتاب المناقب، باب خاتم النبيين ﷺ)

"Bunun manası, Muhammedî şeri 'atin geçmiş kâmil şeriatlere nazaran daha mükemmel olmasıdır."⁶⁴

İbn-i Haldun^{ar} broşürde, Müslümanların en ileri gelen mütefekkirlerinden birisi sıfatıyla tanıtılmıştır. O, bu hadis hakkında şöyle demiştir:

"يفسرون خاتم النبيين باللبنة التي أكملت البنيان. ومعناه النبي الذي حصلت له النبوة الكاملة." (مقدمة ابن خلدون ص. ٣٠٠)

"Hatem-ün Nebiyyin'in anlamı, binayı tamamlayan tuğla olduğunu izah ederler. Bunun manası kâmil peygamberliği elde etmiş olan peygamberdir."⁶⁵

Ba'dî kelimesinin sözlük anlamı nedir?

⁶³ Buhari; Kitab-ül Menakib

⁶⁴ Feth-ül Bari; c.2 s.380

⁶⁵ Mukaddime; s.271

Bizim aleyhimizde ileri sürülen bir hadis de şöyledir:

"عن سعيد بن المسيب عن عامر بن سعد بن أبي وقاص عن أبيه قال، قال رسول الله ﷺ لعلي: أنت مني بمنزلة هارون من موسى إلا أنه لا نبي بعدي. وفي رواية للبخاري: إلا أنه ليس نبي بعدي. وفي رواية لمسلم: إلا أنك لست بنبي." (مسلم كتاب الفضائل، البخاري كتاب الفضائل، مسند أحمد بن حنبل، مسند عبد الله بن عباس بن عبد المطلب)

"Hz. Resulüllah^{sav}, Hz. Ali'ye^{ra} şöyle buyurdu: Musa'nın yanında Harun'un derecesi nasılsa benim yanımda sen de öylesin; ancak benden sonra peygamber yoktur." Buhari'nin bir rivayetine göre şöyle buyurdu: "Yalnız benden sonra hiçbir peygamber yoktur. Müsned Ahmed B. Hanbel'in rivayetine göre şöyle buyurdu: Ancak sen peygamber değilsin."⁶⁶

Hz. Resulüllah^{sav} bir gazveye giderken, kendisinden sonra Hz. Ali'yi Medine halkına imam yaptı. Hz. Ali^{ra} büyük bir savaşçı olup önceki bütün gazvelerde Hz. Resulüllah^{sav} komutasındaki İslâm ordusunda yer almıştı. Medine'de kalmak ona zor geliyordu. Hz. Resulüllah'a^{sav} şöyle yalvardı: Ey Allah'ın^{cc} Habibi! Beni Medine'deki kadınlarla çocukların imamı mı yapıyorsun? Bunun üzerine Hz. Resulüllah^{sav} şöyle buyurdu: Ey Ali! Niçin kaygılanıyorsun. Hz. Musa Tur dağına giderken nasıl Hz. Harun'u imam yaptıysa, ben de aynı şekilde seni imam yapıyorum.

⁶⁶ Buhari ile Müslim Kitab-ül Fedail; Müsned Ahmed B.Hanbel; c.1 s.331

Demek ki sen Allah'ın^{cc} peygamberi Hz. Harun'a benziyorsun. Ancak sen peygamber değilsin. Ben gittikten sonra Medine'deki yokluğum süresince sen imam olacaksın; fakat Hz. Harun gibi bir peygamber olmayacaksın.

Şimdi bize muhalif olan hocalar "Badî" kelimesinden Hz. Resulullah'ın^{sav} Medine'deki yokluğu değil de kıyamete kadarki zamanı kastederler. Hz. Şah Veliyullah Mühaddis Dehlevî^{ar} Pakistan Sıkıyönetim Hükümetinin yayınladığı broşürde büyük bir İslâm düşüncüsü olarak kabul edilmiştir. O, bu hadisi şöyle açıklamıştır: "Bu Hadis'in anlamı ancak şudur: Tebuk gazvesi zamanında Hz. Ali^{ra} Medine halkına amir yapılmıştı. Hz. Musa da Tur dağına gitmeden önce Hz. Harun'u bu geçici zaman için amir yapmıştı. Hz. Ali^{ra} de aynı şekilde geçici bir müddet için amir yapıldı. "Badî" kelimesinin anlamı "gayri" yani "benden başka"dır. Bu kelimeden ebediyete kadarki zaman kastedilmemiştir. Ayet-i kerime,

﴿فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ﴾ (الجنات: ٢٤)

de olduğu gibi; "Ba'dillahi" Allah'tan başka demektir. Hz. Harun, Hz. Musa'dan sonra yaşamamıştır. Fakat Hz. Ali Hz. Resulullah'tan^{sav} sonra yaşamıştır. Demek ki hadisteki "Ba'diyet"

kelimesi zaman bakımından sonra olmak anlamında değildir."⁶⁷

Bu delil ne kadar açık ve güzeldir! Ancak irfan sahibi, Resulullah^{sav} ve hadislerini seven ve derinlemesine düşünüp gerçek anlamlarına varan kişiler bu gibi güzel deliller ileri sürebilirler.

Bir hadis daha vardır. Dikkate şayan bu hadis şöyledir:

"عن بكر بن عمرو عن مشر عن هاعان عن عقبه بن عامر رضي الله عنه قال، قال رسول الله ﷺ: لو كان بعدي نبي لكان عمر بن الخطاب. هذا حديث حسن غريب لا نعرفه إلا من حديث مشر عن هاعان." (الترمذي أبواب المناقب، باب مناقب عمر رضي الله عنه)

"Resulullah^{sav} şöyle buyurdu: Eğer benden sonra yahut benden başka bir peygamber olsaydı Ömer B. El-Hattab peygamber olurdu."⁶⁸

Deniliyor ki Hz. Ömer, Hz. Resulullah'tan^{sav} sonra yaşadı fakat peygamber değildi. Demek ki Hz. Resulullah'tan^{sav} sonra bir peygamber yoktur.

Bu Hadis'in ravilerinden birisi Mişreh B. Ahan'dır. Onun hakkında hadis bilginleri şöyle demiştir:

"قال ابن حبان في الثقات: يخطئ ويخالف، ثم قال في الضعفاء: يروي عن عقبه مناكير لا يتابع عليها، فالصواب ترك ما انفرد به. وحكى العقيلي عن موسى بن داود: بلغني أنه كان في جيش الحجاج الذين حاصروا ابن الزبير ورموا الكعبة بالمنجنيق." (تذيب التهذيب لابن حجر العسقلاني، ج ٥ ص ٤٢٥-٤٢٦)

İbn-i Hayyam'a göre o, zayıf ravilerdendir. Ona inanılmaz. Eğer bir yerde

⁶⁷ Kurratülaynayn Fi Tefdilişseyheyn

⁶⁸ Tirmizi; Ebvab-ül Menakib

o, tek kaldıysa o rivayeti kabul etmemek daha uygundur. İbn-i Davud'un bildirdiğine göre, o, İbn-i Zübeyir aleyhinde savaşmış ve Kâbe'yi taşıyan Haccac ordusunda yer almıştır."⁶⁹

Bu hadisi açıklayan, başka rivayetler de mevcuttur. Mesela bir hadis şöyledir:

"لَمْ أُبْعَثْ لِيُعْتَبَرْ يَا عُمَرُ." (مِرْقَاةُ الْمَفَاتِيحِ، شَرْحُ مَشْكَاةِ الْمُصَابِيحِ ج ١٠ ص ٤٠٣)

"Ey Ömer! Eğer ben peygamber olarak gelmeseydim sen peygamber tayin edilirdin."⁷⁰

Başka bir hadis de şöyledir:

"لَمْ أُبْعَثْ فَيَكُم لِيُعْتَبَرْ عُمَرُ فَيَكُم." (كنوز الحقائق للإمام عبد الرؤوف المناوي، ج ٢ ص ٧٤)

"Eğer ben size peygamber tayin edilmeseydim; Ömer size peygamber tayin edilirdi."⁷¹

Bu hadislerden anlaşılacağı gibi Hz. Resulüllah^{sav} kendisinden sonra artık hiçbir peygamber gelemeyeceğinden bahsetmemektedir. Aksine Ömer'in peygamberlik vasıflarına sahip olduğuna işaret etmektedir.

Bir başka delil ve peygamberliğin devamı

"İbn-i Abbas'ın bildirdiğine göre, Resulüllah'ın^{sav} oğlu Hz. İbrahim vefat

edince Hz. Resulüllah^{sav} şöyle buyurdu:

"عن ابن عباس قال: لما مات إبراهيم ابن رسول الله ﷺ، وقال: إن له مرضعا في الجنة، ولو عاش لكان صديقا نبيا. ولو عاش لعنتت أحواله القبط وما استرق قبطي." (ابن ماجه، كتاب الجنائز، باب ما جاء في الصلاة على ابن رسول الله ﷺ وذكر وفاته)

"Cennet'te ona meme verecek birisi bulunmaktadır. Eğer o yaşasaydı Sıddık (doğru) peygamber olurdu."⁷²

Hz. Resulüllah'ın^{sav} "Hatem-ün Nebiyyin" oluşuyla ilgili ayet-i kerime hicri 5 senesinde inmiştir. Hz. Resulüllah'ın^{sav} oğlu Hz. İbrahim ise hicri 9 senesinde vefat etmiştir. Eğer Hz. Resulüllah^{sav} mutlak manada "Son Peygamber" olsaydı, o zaman Hz. Resulüllah^{sav} oğlu Hz. İbrahim'in yaşadığı takdirde peygamber olacağını asla söyleyemezdi. Eğer Hz. Resulüllah'tan^{sav} sonra bir peygamber olamıyorsa o zaman Hz. Resulüllah'ın^{sav} oğlu Hz. İbrahim nasıl peygamber olabilirdi? O durumda Hz. Resulüllah'ın^{sav} "Oğlum yaşasaydı, yine de peygamber olamazdı" mealinde bir söz söylemesi gerekirdi. Bu konuda bir hadis daha vardır:

"لما توفي إبراهيم أرسل النبي ﷺ إلى أمه "مارية" فجاءته وغسلته وكفنته، وخرج به وخرج الناس معه فدفنه. وأدخل ﷺ يده في قبره فقال: أما والله إنه لنيي بن نبي." (الفتاوى الحديثية لأحمد شهاب الدين المكي، ص ١٧٦)

"İbrahim vefat edince Hz. Resulüllah^{sav} annesi Hz. Mariye'yi çağırdı. O, gelip ona gusül verdi ve kefen giydirdi. Hz.

⁶⁹ Tehzibüttehzib; c.10 s.155

⁷⁰ Mirkat Şerhi Mışkat; c.5 s.539

⁷¹ Kenz-ül Hakayık; s.103

⁷² İbn-i Maceh; Kitab-ül Cenaiz

Resulüllah^{sav} diğer insanlarla beraber çıktı ve oğlunu mezara koydu. Daha sonra mübarek elini mezarın içine doğru uzattı ve: "Allah adına yemin olsun ki o, peygamber oğlu peygamberdir," buyurdu."⁷³

"La nebiyya ba'di" hadisinin gerçek anlamı

İmam Molla Aliyülkari^{ar} Ehl-i Sünnet'in ileri gelen imamlarından. O, bu hadisi şöyle izah etmiştir:

"ومع هذا لو عاش إبراهيم وصار نبيا، وكذا لو صار عمر نبيا لكانا من أتباعه عليه الصلاة والسلام كعيسى والخضر وإلياس عليهم السلام. فلا يناقض قوله تعالى: ﴿وَأَنبِئُوا النَّبِيَّينَ﴾ إِذْ الْمَعْنَى أَنَّهُ لَا يَأْتِي نَبِيٌّ بَعْدَهُ يَنْسَخُ مِلَّتَهُ وَلَمْ يَكُنْ مِنْ أُمَّتِهِ." (الأسرار المرفوعة في الأخبار الموضوعة لملا علي القاري ص ١٩٢)

"Eğer Hz. İbrahim yaşasaydı ve peygamber olsaydı, keza eğer Hz. Ömer peygamber olsaydı, İsa, Hıdır ile İlyas gibi ikisi de Hz. Resulüllah'a^{sav} tabi olurdu. Hz. Peygamber Efendimiz'in^{sav} buyruğu "Hatem-ün Nebiyyin" ayetiyle çelişkili değildir. Çünkü bu ayetin meali şudur: Kendisinden sonra şeriatını sona erdirecek olan ve ümmeti arasından olmayan bir peygamber gelmeyecektir."⁷⁴

İmam Aliyülkari^{ar} Ehl-i Sünnet'in ileri gelen imamlarından. Bu yazıdan Pakistan Sıkıyönetim Hükümeti'nin

çıkardığı broşürde ileri sürülen: "Eski bütün büyüklerimiz Hz. Resulüllah'tan^{sav} sonra asla bir peygamber olmadığının inanırlar," gibi bir iddianın ne derece asılsız olduğu da ispat edilmektedir. Hz. Resulüllah^{sav} bir kapıyı kapattıysa, siz de biz de o kapının kapalı olduğunu kabul etmeye mecburuz. Yalnız Hz. Resulüllah'ın^{sav} açık bıraktığı kapıyı da kimse kapatamaz. Kısacası bazı hadisleri kabul edip bazı hadisleri inkâr edenler aslında Hz. Resulüllah'a^{sav} kalben inanmamaktadırlar. Bu Hz. Resulüllah'ın^{sav} ümmetinden olan birisine yakışacak bir tavır değildir. Bu bir Yahudi alışkanlığıdır. Onlar Tevrat'ın bazı kısımlarına inanıp bazı kısımlarını reddederlerdi. Muhalliflerimiz de eğer takva sahibi olsaydılar, bazı hadisleri zikredip bazı hadisleri saklamazlardı. Şimdi ben eski büyüklerimizin düşüncelerini anlatmaya çalışacağım.

H. Aişe'nin^{ra} buyruğu

Ümmül müminin Hz. Aişe^{ra} şöyle der:

"قولوا خاتم النبيين، ولا تقولوا لا نبي بعده." (الدر المنثور للسيوطي ج ٦ ص ٦١٨)

"Hz. Resulüllah^{sav} "Hatem-ün Nebiyyin"dir deyiniz. Ancak ondan sonra bir peygamber yoktur, demeyiniz."⁷⁵

Demek ki Hz. Aişe^{ra}, "Hatem-ün Nebiyyin" in gerçek mefhumunu anlamış-

⁷³ Tarih-ül Kebir; İbn-i Asakir; s.295; El-Fatava-el Hadisiye; İbn-i Hacer; s.125

⁷⁴ Mevzuat-i Kebir Tercümesi; Kur'an Mahal Karaçi; s.322

⁷⁵ Dürr-i Mensur; c.5 s.204

tı ve "Hz. Resulüllah'tan^{sav} sonra bir peygamber olmayacaktır," demenin yanlış olduğunu iyi biliyordu.

Şeyhülislam İmam İbn-i Küteybe'nin açıklaması

Şeyhülislâm Hz. İbn-i Küteybe (öl.H.267) Hz. Aişe'nin bu sözünü naklettikten sonra şöyle bir yorum yapmıştır:

"وليس هذا من قولها ناقضا لقول النبي ﷺ: لا نبي بعدي، لأنه أراد لا نبي بعدي ينسخ ما جئت به." (كتاب تأويل مختلف الأحاديث ص ١٢٧)

"Hz. Aişe'nin bu sözü, Hz. Resulüllah'ın^{sav} sözü ile çelişkili değildir. Hz. Resulüllah^{sav}: "Benden sonra bir peygamber yoktur," demekle aslında: Getirdiğimi (İslâm dini) sona erdirecek olan bir peygamber yoktur, demek istemiştir."⁷⁶

İşte bizim de gerçekten inancımız budur. Biz bu inanca Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusu Vadedilen Mesih ve Mehdi vasıtasıyla sahip olduk. Bütün ümmet büyükleri işte bu inancı savunmuşlardır.

Hz. İmam Muhammed Tahir (öl.H.986) şöyle demiştir:

"هذا ناظر إلى نزول عيسى وهذا أيضا لا ينافي حديث "لا نبي بعدي" لأنه أراد لا نبي ينسخ شرعه." (تكملة مجمع بحار الأنوار، محمد طاهر الغفراني، ص ٥٠٢)

"Hz. Aişe bu sözü, Hz. İsa'nın nüzulünü bildiği için söylemiştir. Bu söz, Hz.

Resulüllah'ın^{sav} benden sonra peygamber yoktur mealindeki hadisine de aykırı değildir. Çünkü Hz. Resulüllah^{sav} şeriatını sona erdirecek olan bir peygamberin gelemeyeceğini kastetmiştir."⁷⁷

Takva sahibi bir din bilginin kararı

Hz. İmam Muhammed Tahir, Hz. Aişe'nin sözünü iki sebep ileri sürerek izah etmiştir:

(a) Eğer Hz. Resulüllah'tan^{sav} sonra bir peygamber yoktur dersek o zaman Hz. İsa'nın nüzulü meselesi ne olacak?

Peygamber Efendimiz^{sav} "Lâ yekûnu ba'di nebiyyün" (Benden sonra bir peygamber gelmeyecektir) buyurmuştur. Aksine "La nebiyya ba'di" (Benden sonra bir peygamber yoktur) buyurmuştur ve ikisinin arasında fark vardır. Eğer "la nebiyya ba'di"nin anlamı hiçbir peygamber gelmeyecektir ise yani "nefyi cins" murat ise o zaman İmam Muhammed Tahir'in dediği gibi Hz. İsa'nın tekrar gelişini de inkâr etmemiz gerekir ki Hz. Aişe bundan bizleri menetmektedir.

(b) Hz. Aişe bizi, "Hz. Resulüllah'tan^{sav} sonra bir peygamber yoktur" demekten menetmiştir. Çünkü Hz. Aişe'ye göre ancak Peygamber Efen-

⁷⁶ Tevil-ül Mühtelif-il Ehadis; s.236

⁷⁷ Tekmile Mecma'ul Bihar; s.85

dimiz Muhammed'in^{sav} şeriatını sona erdirecek olan bir peygamber yoktur. Fakat bundan başka Hz. Resulullah'ın^{sav} ümmetinden olan peygamberin gelmesi Peygamber Efendimiz'in^{sav} sözüne aykırı değildir.

H. İmam Abdülvehhab Eşş'arani (öl.976) bu hadisi şöyle yorumlamıştır:

"فقوله ﷺ لا نبي بعدي ولا رسول بعدي، أي ما ثم من يشرع بعدي شريعة خاصة." (اليواقيت والجواهر للشعراني ج ٢ ص ٣٥)

"Hz. Resulullah'ın^{sav} "Benden sonra nebi (peygamber) yoktur, benden sonra resul yoktur," gibi sözlerinin manası şudur: Hz. Resulullah'tan^{sav} sonra onun şeraitinden başka yeni bir şariat getirecek olan peygamber yoktur."⁷⁸

Ehl-i Sünnet imamlarından olan Mişkât Şarihi Molla Aliyülkari^{ar} şöyle demiştir:

"ورد "لا نبي بعدي" ومعناه عند العلماء أنه لا يحدث بعده نبي بشرع ينسخ شرعه." (الإشاعة لأشراط الساعة ص ١٤٩)

"Benden sonra peygamber yoktur" hadisinin manası şudur: Hz. Resulullah'ın^{sav} şeriatını ortadan kaldıran ve yeni bir şariat getirecek olan yeni bir peygamber gelmeyecektir."⁷⁹

Gördüğünüz gibi geçmiş bütün seçkin büyüklerimiz Hz. Resulullah'ın^{sav} hadisini, Vadedilen Mesih Hz. Ahmed^{as}

gibi yorumlamışlardır. Bugün Hz. Ahmed^{as} muhaliflerimizce bir kâfir (!) fakat geçmiş büyüklerimiz ise ermişlerden sayılmaktadır. Hz. Şah Velîyullah Muhaddis Dehlevî bu Ümmet büyüklerinden sayılmaktadır. O, şöyle der:

"فعلينا بقوله عليه الصلاة والسلام: لا نبي بعدي ولا رسول، وأن النبوة قد انقطعت والرسالة، إنما يريد بها التشريع." (قرة العين في تفضيل الشيخين لولي الله الدهلوي ص ٣١٩)

"Hz. Resulullah'ın^{sav}: "Benden sonra bir nebi ve resul yoktur," hadisinden nübüvvet ve risaletin sona erdiğini anladık. Ancak bu teşri'î (yani şariat getiren) nübüvettir."⁸⁰

Kadiriye tarikatının şeyhi Hz. Hafız Berhürdar (öl.H.1093) bu hadis hakkında şöyle der:

"والمعنى لا نبي بنبوة التشريع بعدي، إلا ما شاء الله من الأنبياء الأولياء." (شرح لشرح العقائد المسمى بالنبراس، ص ٤٤٥)

"Bu Hadisin anlamı şudur: Benden sonra artık şariat nübüvveti ile gelecek olan bir nebi (peygamber) yoktur. Bunun dışında Allah peygamberlerle evliyalardan istediğini gönderebilir."⁸¹

Nur-ül Hasan adlı Ehl-i Hadis bir hoca Hindistan çapında hatta Hindistan dışında bile tanınmış bir ilim adamıdır. O, şöyle der: "La Vahye ba'de mevî" (Benim ölümümünden sonra vahiy yoktur) rivayetinin aslı yoktur. Elbette "La

⁷⁸ El-yavakit Velcevahir; c.2 s.35

⁷⁹ El-iş'a'at Fi Eşratissaat; s.226

⁸⁰ Kurrat-ül Ayneyn Fi Tefzilişşeheyn; s.319

⁸¹ Nibras; Haşiye; s.445

nebiyya ba'di" (benden sonra peygamber yoktur mealinde) bir hadis vardır. İlim sahibi kimselerce bu hadisin anlamı şudur: Benden sonra şeriatimi sona erdirecek bir şeriat getiren hiçbir peygamber gelmeyecektir."⁸²

Burada "ilim sahibi kimselerce" denmiştir. Bundan önce Şah Veliyullah Muhaddis Dehlevî ve Molla Aliyükkari de aynı ifadeyi kullanmışlardır. Anlaşılan o dönemde hadislerin anlamları bozulmaya başlamıştı ve iki grup ortaya çıkmıştı. Biri irfan sahibi Rabbanî din bilginlerinin grubu; ötekisi İlâhî irfandan yoksun, cahil ama halkın gözünde bilgin olan kimselerin grubu ki bir irfan sahibi az önce ifade ettiğim gibi bunlara "ahmak ve cahil kimseler" demiştir. Ahmak ve cahil denilen grup vasıtasıyla bu inanç halk arasında yaygınlaştı. Bu yüzden Rabbanî din bilginleri "irfan sahibi kimselere göre sadece şeriat getiren peygamberlik sona ermiştir," diyerek açık bir ifade kullanmak zorunda kaldılar.

Peygamber Efendimize^{sav} eşit biri gelmez

"Ba'di" kelimesinin anlamına açıklık kazandıran başka bir hadis de vardır.

H. Resulüllah^{sav} şöyle buyurdu:

عن جابر بن سمرة عن النبي ﷺ قال: إذا هلك قيصر فلا قيصر بعده، وإذا هلك كسرى فلا كسرى بعده. (البخاري، كتاب الإيمان والنذور، باب كيف كانت بمن النبي ﷺ)

"Kayser (Roma imparatoru) ölünce, ondan sonra başka bir kayser olmayacaktır. Keza Kısra (Fars Şahı) ölünce, ondan sonra başka bir Kısra olmayacaktır."⁸³

Şimdi bu hadisten anlaşılabacağı gibi demek ki H. Resulüllah'ın^{sav} zamanındaki gibi şanlı ve yüce Kayser yahut Kısra olmayacaktır. Çünkü bilindiği gibi nice kayserler H. Resulüllah'tan^{sav} sonra bile asırlarca devam ettiler. Bir Kayser ölünce başkası ona halef oldu.

H. İmam Muhyiddin İbn-i Arabî^{ar} bu hadisi şöyle izah etmiştir:

"فما ارتفعت النبوة بالكيفية، ولهذا قلنا: إنما ارتفعت نبوة التشريع، فهذا معنى لا نبي بعده... فعلمنا أن قوله: لا نبي بعده أي لا مشرع خاصة، لا أنه لا يكون بعده نبي، فهذا مثل قوله: إذا هلك كسرى فلا كسرى بعده، وإذا هلك قيصر فلا قيصر بعده." (الفتوحات المكية ج ٣ ص ١٠٣)

"Peygamberlik tamamıyla ortadan kalkmamıştır. Zaten onun için, ancak yeni bir şeriat getiren peygamberliğin ortadan kaldırıldığını söylemişizdir. "Benden sonra peygamber yoktur," hadisinin manası da budur. Demek ki H. Resulüllah'ın^{sav} "Benden sonra peygamber yoktur," sözünden şunu anladık ki H. Resulüllah'tan^{sav} sonra yeni şeriat getirecek olan bir peygam-

⁸² İktirabüssaât; s.162

⁸³ Buhari Kitab-ül İman

ber yoktur. Hz. Resulüllah'ın^{sav} bu sözü, Kisra ölünce ondan sonra bir Kisra yoktur ve Kayser ölünce ondan sonra bir Kayser yoktur, sözü gibidir.”⁸⁴

Demek ki İbn-i Arabî'ye göre artık Hz. Resulüllah^{sav} seviyesinde olan ve yeni bir şariat getirecek olan peygamber olmayacaktır. Hz. Resulüllah'ın^{sav} mübarek hadisinin anlamı da işte budur.

Pakistan Sıkıyönetim Hükümetinin yayınladığı broşürde şöyle denmiştir: *“Yeni bir peygamberin gelişiyile ilgili olarak Kuran-ı Kerim’in ayetlerini incelediğimiz zaman görüyoruz ki yeni bir peygamber yalnız şu dört durumda dünyaya gönderilir: Eski peygamberlerin talimatlarının genel olarak unutulduğu zaman; yahut bu talimatın bozukluğa uğratıldığı zaman, yahut aralarına aşırı derecede yanlış talimat karıştırıldığı zaman; yahut ta zaman ve mekân değişiklikleri yüzünden o talimatların değiştirilip yeniden bir düzene konulması gerektiği zaman. Yalnız Hz. Muhammed'in^{sav} talimatları kesin, evrensel, tam ve her yönden korunmuştur. O yüzden bu talimatlar varken yeni bir Peygamberin gelişine asla bir mahal yahut gerek yoktur.”*⁸⁵

*“İman etmemizin son neticesi şudur: Hz. Resulüllah'ın^{sav} talimatları mükemmel, kesin ve tamdır.”*⁸⁶

Bu tamamen doğrudur. Elbette Peygamber Efendimiz'in^{sav} getirdiği talimatlar tam, mükemmel ve kesindir. Kuran'ın korunmuş bir kitap olduğuna da şüphe yoktur ve içinde herhangi bir değişiklik yapılmamıştır. Fakat yukarıda iddia edildiği gibi, ileri sürülen dört durum dışında peygamber gönderilmediğini iddia etmek yanlış olur. Şüphe yoktur ki Kur'an-ı Kerim korunan bir kitaptır. Kuran-ı Kerim'den daha yüce bir talimatı ileri sürmek de mümkün değildir. Bu konuda Kuran-ı Kerim'in birçok ayetini okuyabilirim. Ancak Kuran-ı Kerim'in tam oluşunun Hz. Resulüllah'ın^{sav} “Hatem-ün Nebiyyin” oluşuyla ilgisi yoktur. Hz. Resulüllah'ın^{sav} bundan başka özellikleri de mevcuttur ve Kur'an-ı Kerim ve hadis-i şeriflerden onları ispat etmemiz mümkündür. Kuran-ı Kerim'in tam oluşu konusunda Müslüman Ahmediye Cemaati kurucusu Hz. Ahmed^{as} şöyle demiştir:

“Kuran bizzat “Bugün ben sizin için dinimi tam seviyesine erdirdim ve nimetimi de üzerinize tamam ettim. Dininizin de İslâm olmasını istedim” diye bir iddia ileri sürmüştür. Bu ayet-i ke-

⁸⁴ Fütuhât-i Mekkiye; c.2; soru 15

⁸⁵ Broşür; s.5

⁸⁶ A.G.E.; S.5

rime de açık olarak belirtildiği gibi Kur'an-ı Kerim tam ve mükemmel talimatların gerektiği bir zamanda inmiştir. O bakımdan kâmil talimatları ileri sürdüğünü iddia etmek Kuran-ı Kerim'in hakkı idi. Bunun dışında hiçbir İlâhî kitap böyle bir iddia ileri sürmemiştir."⁸⁷

"Hz. Resulüllah^{sav} adına kullanılan "Hatem-ün Nebiyyin" kelimesi kendiliğinden Hz. Resulüllah'a^{sav} verilen kitabın da "Hatem-ül Kütüp" olmasını ve bütün kemalâtın o kitabın içinde bulunmasını istemektedir. Bu kelime de bizzat bu mevcuttur."⁸⁸

"Kur'an-ı Kerim, benzeri ne daha önce geçmiş ne de daha sonra gelecek olan bir mucizedir. Onun feyiz ve bereket kapıları daima açıktır ve o Hz. Resulüllah^{sav} zamanında olduğu gibi her devirde aynen parlamakta ve en yüce bir makamda bulunmaktadır."⁸⁹

Vadedilen Mesih Hz. Ahmed'in^{as} daha birçok yazısı vardır. Bütün bunlardan anlaşıldığına göre Hz. Ahmed^{as}, Kuran-ı Kerim'i methetmekle kalmayıp hem onun talimatının tam oluşunu belirtmiş, hem de korunmuş olduğunu detaylı olarak dile getirmiştir. Ayri-

ca her çeşit delil ileri sürerek talimatının tam olmasının hikmetlerini de açıklamış ve her yönden ispat etmiştir.

Broşürde ileri sürülen, eski talimatlar bozukluğa uğramadıkça yeni bir peygamberin gelemeyeceği iddiasına gelince, bu iddia tamamen asılsızdır. Kur'an-ı Kerim bunu külliyeten reddeder ve sebeplerini de ileri sürer.

Hz. Resulüllah^{sav} hakkında Kur'an-ı Kerim (62:3'te) şöyle der:

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا
عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

"Hak Teala^{cc}, Hz. Muhammed'i^{sav} ümmiyyinlerden (tahsil görmemiş olanlardan) seçti. O, onlar arasından resul olarak geldi. Allah'ın^{cc} ayetlerini onlara okumakta ve onları pak etmektedir. Onlara Kitap öğretmekte ve hikmetini de açıklamaktadır. Hâlbuki onlar daha önce büyük bir sapıklık içindeydiler."⁹⁰

Demek ki Hz. Resulüllah^{sav} tezkiye (pak etmek) yeteneğine sahiptir. Ayrıca o, Kur'an-ı Kerim ve onun hikmetlerini de bilir ve size açıklar. Eğer o, size Kur'an-ı Kerim öğretmezse siz unutursunuz. Eğer "Kitap" kendi başına yeterli olsaydı, o zaman Allah^{cc} bir

⁸⁷ Dibaçe Berahin-i Ahmediye; c.5 s.2-5

⁸⁸ Melfuzat; c.3 s.36

⁸⁹ Melfuzat; c.3 s.57

⁹⁰ Cuma Suresi: Ayet 3

kitap indirirdi ve insanlar onu okurlardı. Hz. Musa'ya^{as} verilen levhalar, kavmine verilemez miydi? Bugünün Müslümanlarını Hz. Resulüllah'ın^{sav} ashabıyla şöyle bir karşılaştırınız. Kur'an-ı Kerim bugün de aynen mevcuttur. Peki acaba Müslümanlar da aynı mıdır? Demek ki o müzekki (pak eden), o Kitap ve hikmet öğretene, kurban olduğum Hz. Muhammed^{sav} artık aramızda bulunmamaktadır. Ümmetin bütün mahrumiyeti işte budur. Ümmet sırf o yüzden her özellikten uzaklaşmıştır. Eğer Kitap kendi kendine yeterli olsaydı, bugün bu Ümmet bu feci duruma düşmezdi. Kur'an-ı Kerim eski peygamberlerin tarihini de ileri sürmektedir. Bu da broşürde ileri sürülen iddiayı yalanlamaktadır. Hz. Musa^{as} hakkında Kur'an-ı Kerim (2:88'de) şöyle der:

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ
وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاءِ
رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾

"Biz Musa'ya kitap verdik. Kitap verdikten sonra da arka arkaya peygamberler gönderdik. Keza Meryem Oğlu İsa'ya da açık mucizeler ihsan eyledik ve Ruh-ül Kudüs vasıtasıyla ona yardımcı olduk. Her ne zaman size bir peygamber geldiyse siz onu istemeyerek kibirlendiniz. Aralarından bir

kısmını yalanlayıp başka bir kısmını da öldürdünüz."⁹¹

Şimdi biz Hz. Musa'ya Tevrat verildiğini ve peygamber olarak geldiğini biliyoruz. Hz. Musa'nın^{as} ricası üzerine Hz. Harun'a^{as} peygamberlik verildi. Acaba Harun'a^{as} peygamberlik verilmenden Tevrat bozulmuş muydu? Yahut Hz. Musa ve kavmi, İlâhî Kelâmı unutmuş muydu?

Daha sonra Davut^{as} peygamber olarak geldi. Hemen onun arkasından Süleyman^{as} peygamber tayin edildi. Acaba Zebur'da hangi tahrif yapılmıştı ki Hz. Süleyman'a^{as} ihtiyaç duyuldu?

Hz. İbrahim'in^{as} devrine gelince, ondan sonra oğlu İsmail^{as} ile İshak^{as} peygamber seçildiler. Hz. İbrahim'in^{as} hangi talimatı değişikliğe uğramıştı ki İsmail ile İshak'a ihtiyaç duyuldu? Hz. İshak daha hayattayken Hz. Yakub'a peygamberlik verildi. Hz. Yakup daha yaşıyorken Hz. Yusuf peygamber olarak tayin edildi. Hangi değişiklik İlâhî kitapta yapılmıştı o arada? Kısacası broşürde ileri sürülen bütün iddialar tamamen asılsız ve yanlışır.

Kuran-ı Kerim'in bir değişikliğe uğramayacağını biz de kabul ederiz. Yalnız bu demek değildir ki artık hiçbir peygambere ihtiyaç yoktur. Kur'an-ı Ke-

⁹¹ Bakara Suresi: Ayet 88

rim bu iddiayı reddetmektedir. Kuran-ı Kerim’de şöyle bir ayet (25:31) vardır:

وَقَالَ الرَّسُولُ يَا رَبِّ إِنَّ قَوْمِي اتَّخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ
مَهْجُورًا

“Resul diyecek ki: Ya Rabbi! Benim kavmim bu Kuran’ı mahcur (yüzüstü) bırakmıştır.”⁹²

Ne kadar acı bir feryattır bu! Hz. Resulullah^{sav} bu ayeti şöyle izah etmiştir:

"يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ لَا يَبْقَى مِنَ الْإِسْلَامِ إِلَّا اسْمُهُ، وَلَا مِنَ الْقُرْآنِ إِلَّا رُسْمُهُ." (مشكاة المصابيح كتاب العلم الفصل الثالث، ورواه البيهقي في شعب الإيمان، وكنز العمال ج ١١ باب تمة الفتن من الإكمال)

“İnsanlar üzerinde öyle bir zaman gelecektir ki İslâm’ın yalnız ismi, Kuran’ın da ancak yazısı baki kalacaktır.”⁹³

Acaba Hz. Ahmed’den^{as} önce ümmet gerçekten Kuran-ı Kerim’i terk etmiş miydi? Bu konuda Nüvvab Nur-ül Hasan Han Bey şöyle der: “Şimdi İslâm’ın ancak ismi, Kuran’ın da ancak yazısı baki kalmıştır. Camiler zahirde dopdolu olup hidayetden tamamen boştur. Bu ümmetin din bilginleri gök kubbesi altında en iğrenç mahlûkattırlar. Bütün fitneler onlardan çıkıp yine onlara dönmektedir.”⁹⁴

Senaüllah Amritsarî adlı meşhur din bilginini şöyle demiştir: “Şüphe yoktur ki

Kuran bizden tamamen kalkmıştır. Biz sözde Kuran-ı Kerim’e inanmaktayız; fakat billahi kalben biz onu çok hakir, pek düşük ve faydasız bir kitap zannederiz.”⁹⁵

Kur’an-ı Kerim olduğu gibi Müslümanlar da mevcuttur. Acaba ondan ne kadar faydalandılar? Bu konuda meşhur mütefekkir Mevlâna Ebülkelâm Azad şöyle bir yorum yapmıştır: “Her çeşit pislik ve rezalet Müslümanlara musallat olmuştur. Bu ümmete yayılmış olan sapıklığın hiçbir çeşidi yoktur. Her türlü sapıklık en şiddetli ve en kuvvetli bir şekilde bu ümmet içinde yayılmıştır. Ehli Kitap, sapıklıkların hangi aşamalarından geçtiyseler Müslümanlar da hepsinden geçmişlerdir. Canım ve ruhum daima doğruyu söyleyen Hz. Muhammed’e^{sav} kurban olsun ki Müslümanlar gerçekten ve tıpatıp müşriklerle bir oldular. Tevhid dinini ileri sürenler, putperestliğin bütün yollarını benimsediler. Dünya lât ve uzza gibi putlara tapmaktan kurtarılmıştır. Ancak şimdi onlara yeniden tapılmaya başlandı.”⁹⁶

Kısacası Kur’an-ı Kerim varken Ümmet-i Muhammed neden putlara tapmaya başladı ve neden bütün pislikler bu ümmet içinde birikti? Eksik

⁹² Furkan Suresi: Ayet 31

⁹³ Mişkât; Kitab-ül İlmi

⁹⁴ İktirabüssaât; s.12

⁹⁵ Eh-i Hadis Gazetesi; 14 Haziran; 1912 s.6

⁹⁶ Tezkire; Ebülkelâm Azad; Lahore; 1919 s.278

olan nedir? Tabi ki bu ümmetin bir müzekkiye (pak edene), Allah'ın^{cc} yardım ettiği ve desteklediği, nuruyla aydınlattığı bir muslihe, bir imama ihtiyacı vardır.

Meşhur şair ve düşünür Dr. Muhammed İkbâl şöyle der:

* Her tarafta, "dünyadan Müslümanlar yok oldular," diye bir matem vardır. Ben ise, "Acaba Müslümanlar hiçbir zaman dünyada var mıydılar?" diye sormaktayım.

* Zahirde siz Hristiyanınız; medeniyet bakımından da Hindusunuz. Böyle Müslümanları görünce Yahudiler bile utanır!

* Evet! Siz Seyyidsiniz, Moğulsunuz, Afgansınız. Evet siz her milletsiniz. Fakat söyleyin bakalım. Acaba siz gerçekten Müslüman mısınız?⁹⁷

Mevdudi, Pakistan Sıkıyönetim Hükümetinin de çok saydığı ve desteklediği bir zattır. Bakalım Mevdudi bu konuda ne demiştir? "Allah'ın^{cc} şeriatinde, Ehl-i Hadis, Hanefî, Devbendî, Şii vb. gibi ayrı ayrı ümmetlere yer yoktur. Bu ümmetler birer cehalet ürünüdür."⁹⁸

⁹⁷ Bang-i Dara; s.226; Ayrıca Bkz. Şiirleri aynasında İkbâl; s.36 Muhammed Han Kayani; Yayımcı İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kültür İşleri Daire Başkanlığı

⁹⁸ Hutbat: c.5

Heyhat! Bunlar kendi ağzından söylediklerini fiilen kabul etmemektedirler. Hz. Resulüllah'tan^{sav} sonra hiçbir peygamberin gelemeyeceğini ileri sürmek iki şekilde olabilir:

(a) Broşürde ileri sürüldüğü gibi bir peygamberin gönderilmesi için gerekli olan durum gerçekleşmemiştir. Ben bunun yanlışlığını hem Kuran-ı Kerim'den hem de muhaliflerimizin büyüklerinin yazılarından ispat etmiş bulunuyorum.

(b) Denebilir ki bir peygambere ihtiyaç vardır. Ancak Allah artık bir peygamber göndermeyecektir. Yalnız bu hem Rabbimiz'e hem de Hz. Resulüllah'a^{sav} yapılan büyük bir iftiradır. Bu demektir ki Hz. Muhammed^{sav} haşa rahmetlere bir engel olarak gönderilmiştir! Halbuki o, rahmetlere değil, lanetlere bir engel olarak geldi. Fakat maalesef broşürde ileri sürüldüğü gibi Pakistan Sıkıyönetim Hükümetince ne kadar deccal gelirse gelsin, ister otuz isterse otuz bin gelsin. Bunda bir kabahat yoktur. Bir tek bir İlâhî lider, bir muslih, bir peygamber gelmesin. Buna tahammülleri yoktur. Mevdudi bir yazısında şöyle der:

"İnsanların çoğu ikamet-i din hareketi uğruna, üstünlük düşüncelerinin bir timsali olan bir "insan-ı kâmil"i aramaktadırlar. Diğer bir şekilde denebilir

ki onlar, aslında bir peygambere talip-tirler. Her ne kadar sözde "Hatm-i Nübüvvet"e inandıklarını ileri sürüp, birisi peygamberliğin var olduğunu iddia edince dilini sökmeye hazır iseler de, yine de aradıkları aslında bir peygamberdir."⁹⁹

H. Ahmed^{as} bir şiirinde şöyle demiştir:

* "Ağızları her ne kadar abuk sabuk konuşursa da kalpleri bizden yanadır."

Billahi onların kalpleri bizden yanadır. Her zaman dillerimizi koparmaya amade iseler de zaman tekrar bunu istemektedir ve onlar bir peygamberden başka birisinin onları ıslah edemeyeceğini iyi bilirler. Bugün dünyada bir alışkanlık haline gelmiş olan pislikler daha önce yeryüzünde müşahade edilmemiştir. Kuran-ı Kerim'in bildirdiğine göre eski milletler ve geçmiş kimseler, çok hafif bir zaafa uğradıkları zaman Yüce Allah o kavimlere birer peygamber göndermiştir. Tartı aletleri yanlış kullanıldığı zaman Yüce Rabbi-miz peygamber gönderdi. Seks bunalım baş gösterdiği zaman Yüce Allah tarafından peygamber geldi. Kısacası en ufak ruhanî bir hastalığın tedavisi için peygamber gönderildi. Bugün yeryüzünde akla gelebilecek her çeşit sapıklık vardır. Fakat yine de bir pey-

gamberin gelebileceği inkâr edilmektedir. Eski bozukluklar bir yana zulüm ve yolsuzluğun binlerce yeni yolu icat edilmiştir. Ama hâlâ muhaliflerimizce Yüce Allah'ın^{cc} gönderdiği yüce bir insana ihtiyacımız yoktur.! Bir İngiliz düşünürünün bir sözü aklıma geldi. O, şöyle demiştir: "Bugün gördüğüm başka ahlâksızlıkları bir yana bırakalım. Eğer bir tek oğlancılık yahut homoseksüel alışkanlığını ele alırsak, denebilir ki bugün Allah bir muslih göndermelidir. Eğer bugün Yüce Allah katından hiçbir peygamber dünyanın ıslahı için gelmezse, H. Lut'un^{as} zuhur ettiği Sedum ahalisi Yüce Allah'ın^{cc} yakasına yapışacak ve: "Ya Rabbi! Bizi ancak bu alışkanlık yüzünden helâk ettiğin halde bizden yüzbinlerce kat daha fazla bunu benimseyenleri neden helâk etmedin?" diye feryat edecekler.

Tanınmış ilim adamı Mevlâna Ebül-kelâm Azad şöyle der: "Eğer dinî liderlerimizden birisi kavminin feci durumunu azıcık düşündüyse, yandaşlarına şöyle teselli verirdi: Artık bizim ve sizin çabalarınız asla bir yarar getiremez. Çünkü kıyamet yakındır ve Müslümanların helâk edilmesi kesindir. O yüzden bütün işlerimizi Mehdi İmam'ın çıkışına kadar ertelemeliyiz. O, çıkınca bütün yeryüzü kendiliğin-

⁹⁹ Tercüman-ül Kur'an; Aralık 1942 s.4-6

den Müslümanlar uğruna boşalıp hazırlanacaktır.”¹⁰⁰

Şii mezhebin kabul edilen eserlerinden birinde şöyle denir: “Eğer insanlık bir zaman ruhanî muallime muhtaç idiye bugün yine muhtaçtır. Yoksa, “insanlık hiçbir zaman bir peygambere ve ruhanî muallime muhtaç değildi ve İlâhî muallimlerin gelişi, haşa, boş ve faydasızdır,” demeye mecbur olacağız. Başka bir deyişle, her kim ilk ihtiyacı kabul ediyorsa, şimdi bile onu kabul etmeye mecburdur. Herkim geçmiş peygamberleri, evliyayı, imamları kabul ediyorsa o, imamın gelebileceğini şimdi bile kabul edip ona inanacaktır. Ahir zaman İmam’ını inkâr eden bütün peygamberlerle velilerin inkârcısı sayılır. Hz. Resulüllah’ın^{sav} hadisi bile bunu ispat eder.”¹⁰¹

Şimdi sözde İslâm mütefekkeri (!) olarak ileri sürülen Dr. İkbâl’in bir yazısını vermek istiyorum. O, şöyle der: “Keşki Mevlâna Nizâmî’nin duası bugün kabul olsa ve Resulüllah^{sav} tekrar gelip, Hindistan’daki Müslümanlara kendi gerçek dinini tekrar açıklasa.”¹⁰²

Cuma Suresi’nin 3. ve 4. ayet-i kerimesinde Hak Teala^{cc} şöyle buyurmuştur:

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ
 ﴿١٠﴾ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ ﴿١١﴾ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
 ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٢﴾

“Hz. Muhammed’i okuma yazma bilmeyenler arasından O, seçti ve resul yapıp gönderdi. O da onlara Allah’ın ayetlerini okur, onları pak eder ve Kitap ile hikmeti onlara öğretir. Oysa onlar daha önce büyük bir sapıklık içindeydiler. Onların bir kısmı daha sonra olacaktır. Bu Resul onlara da gelecektir ve bu talimat ve hikmet onlara arasından yok olup gittiği zaman, Hz. Muhammed’in^{sav} bir hizmetçisi efendisinden feyiz alarak gelecek ve onun feyizlerini insanlara verecektir. Ahir’in denen o insanlar daha sonra olacaklardır. Allah Aziz ve Hakîm’dir. Bu Allah’ın bir lütfudur. O, istediğini bu görev için seçer. Allah’ın lütfu çok büyüktür.”

Bu ayet-i kerimede Hz. Muhammed’in^{sav} ikinci gelişinden yahut demek oluyor ki Hz. Mehdi’nin gelişinden bahsedilmiştir. Sahih-i Buhari’deki

¹⁰⁰ Tezkire; İkinci Bask; s.10

¹⁰¹ Essiratüssevi; s.45-46

¹⁰² İkbâl Name; c.1 s.41

bir hadise göre Ashab-ı kiramdan bir zat Hz. Resulullah'a^{sav} "Ahirîn" hakkında onların kimler olduğunu sorunca Allah'ın^{cc} Habibi şöyle cevap verdi:

"لو كان الإيمان عند الثريا لناله رجال من هؤلاء."

Yahut başka bir rivayete göre şöyle buyurdu:

"لو كان الإيمان عند الثريا لناله رجل من هؤلاء."

"Eğer iman Ülker yıldızına kadar bile yükselmiş olursa, Selman-ı Farisi'gillerden bir zat yahut birçok kimseler onu oradan çekip tekrar yeryüzüne getirirler."

Şimdi gördüğümüz gibi burada söz konusu Hz. Resulullah'ın^{sav} zamanı değildir. Çünkü Allah'ın^{cc} Habibi ilk üç asrın nurlu olacağını, karanlığın da ilk üç asır sonra yeryüzüne yayılacağını bildirmiştir. Demek ki ayet-i kerimede ki "Ahirîn" çok daha sonra olacak insanlardır.

Mevlâna Nizami, Hz. Resulullah'ın^{sav} tekrar gelmesini arzu ediyordu. Müslümanların bugün Hz. Resulullah'ın^{sav} köleleri ve naçiz hizmetçileri olan bizlere yaptığı haksızlıkları yapmak üzere mi Allah'ın^{cc} Resulü' nün tekrar gelmesini istiyordu?

Prof. Meckenzy "Introduction To Sociology" (Sosyolojinin Tanıtımı) adlı eserinin son iki paragrafında çok ilginç bir şey söylemiştir. O, şöyle der:

"Kâmil insanlar olmadan toplum kemalin zirvesine ulaşamaz. Bunun için sadece irfan ve gerçeği bilmek yeterli değildir. Aksine heyecan yaratma ve harekete geçirme gücü bile gereklidir... Bize hem muallimler lâzımdır hem de peygamberler... Galiba bize yeni bir Mesih lâzımdır.... Bu çağın peygamberi için, bu karışık dünyada tebliğ etmek gereklidir."

Bu yazı bir Gayr-i Müslim'e aittir. Yazarı İslâm düşünürü değildir. Öyleyse ben bunu neden seçtim acaba?

Dr. Muhammed İkbal, 24 Aralık 1921 günü Dr. Nicolson'a yazdığı mektubunda söz konusu her iki paragrafı aynen naklettikten sonra şöyle der: "Prof. Meckenzy'in "Introduction To Sosyology" adlı eserinin bu son iki paragrafı ne kadar doğrudur."

Dr. Meckenzy bu çağda insanların bir peygambere ve bir Mesih'e ihtiyaçları olduğunu söyler. Dr. İkbal, bu sözü tam yerinde bulmaktadır. Keşki bunu ben söylemiş olsaydım, gibi bir temenni vardır kalbinde.

Broşürde şöyle denir: "Hz. Resulullah'tan^{sav} sonra eğer birisi peygamberliğini iddia ettiyse, Müslümanlar hiç çekinmeden ona yalancı ve dinden dönmüş dediler. Bütün Ümmet böyle birisiyle tartışmayı bile uygun görmedi ve buna tahammül edemedi. Bu da

Mirza Bey'in yalancı olduğunu kanıtlamaktadır.... Geçen bin dört yüz yıl esnasında bütün dünyada "Hatem-ün Nebiyyin" in kabul edilmiş olan yorumu, Hz. Resulüllah'ın^{sav} son peygamber oluşu ve ondan sonra hiçbir peygamberin asla gelemeyeceği olmuştur. Bu kesin inanca dayanarak onlar, peygamber olduğunu ileri süren her zata karşı durdular. Daha sonra bile bütün İslâm tarihî boyunca Müslümanlar, peygamber olduğunu ileri süren hiç kimseyi asla affetmemişler."

Gördüğümüz gibi burada bir aldatmaca vardır. Tarihin bir kısmına işaret edilip büyük bir kısmı saklanmıştır. Hz. Âdem'den bu yana dünya insanları peygamberliğini ileri süren her peygambere daima karşı koydular. Kur'an-ı Kerim'den öğrendiğimiz budur. Allah'ın^{cc} buyurduğu gibi, "Her ne zaman insanlara bir peygamber geldiyse, ne yazıktır ki daima ona karşı koydular."¹⁰³

Şimdi bir peygambere karşı konulursa, sırf o yüzden onu red mi edeceksiniz? Hz. Musa^{as} ve ondan sonra gelen her peygambere karşı konuldu. Siz o ayetleri okumadınız mı? Yüce Allah'ın^{cc} "Kullara yazıklar olsun"¹⁰⁴ buyurduğunu bilmez misiniz? Hz. Âdem'e karşı

koymanız onun bir yalancı olduğunu değil, aksine onun sadık ve doğru olduğunu kanıtlamaktadır.

Kur'an-ı Kerim, Hz. Musa^{as} zamanında geçmiş olan bir olayı bildirmiştir. Hz. Musa^{as} peygamber olduğunu ilân edince, kavmi ona düşman kesildi. O kavim içinden bir kişi imanını saklamaktaydı. O, onlara şöyle dedi:

وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا
يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي يَعِدُكُمْ

"Eğer o, yalancı ise yalanının size bir zararı olmaz; aksine onun yalanı ona döner ve varsa zararı kendisine olur. Eğer o, doğruysa o zaman siz kurtulamazsınız. O zaman onun söz ettiği belaların bir kısmı mutlaka size dokunur."¹⁰⁵

İşte peygamberliğini iddia edene karşı bizim tepkimiz bu olmalı. Eğer o, yalancı ise o zaman Allah bizzat onu cezaya çarptırır. Bizim onun aleyhinde hareket etmemize gerek yoktur.

Broşürde Ümmetin hiçbir yalancı peygambere asla önem vermediği ileri sürülmüştür. Broşüre göre yalancı peygamber ile asla bir mübahase ve tartışma yapılmamıştır. Peki öyleyse sizce Hz. Ahmed^{as} haşa eğer bir yalancı ise o zaman onunla neden mü-

¹⁰³ Yasin Suresi; Ayet 31

¹⁰⁴ Yasin Suresi; Ayet 31

¹⁰⁵ Mumin Suresi; Ayet 29

bahaseler ve dinî tartışmalar yaptınız? Hatta bunlarla kalmayıp ona belalar dilediniz. Eskilerin Allah'ın^{cc} peygamberlerine karşı başvurduğu bütün hilelere başvurduğunuz. Bu davranışınız Hz. Ahmed'in^{as} doğruluğunu kanıtlamıyor mu?

Broşürde İmam İbn-i Kayyim'in bir İslâm mütefekkeri olduğu ileri sürülmüştür. Hiç şüphesiz o, büyük bir ilim adamıydı. O, insanların peygamberlere karşı davranışını şöyle açıklamıştır:

"Birçok yalancı peygamberin başlangıçta büyük bir yücelik elde ettiğini biz de inkâr etmeyiz. Ancak onlar muratlarına erişemediler ve uzun bir müddet dayanamadılar. Aksine Yüce Allah peygamberlerini ve yandaşlarını onlara üstün kıldı ve musallat etti. Böylece onlar yalancı Peygamber'in izlerini silip kökünü kazıdılar ve onun bütün yüceliğini yok ettiler. Dünya var olduğundan bu yana Rabbimiz'in sünneti işte budur ve bu sünnet kıyamete kadar devam edecektir."¹⁰⁶

Bu çok yüce bir yorumdur ve yazarının gerçekten büyük bir İslâm düşünürü olduğunu göstermektedir. Gerçek şudur ki İslâm tarihinden öğrendiğimiz kadarıyla, hiçbir yalancı peygamber millî yahut başka gizli bir dayanağı olmadan asla peygamberliğini iddia

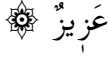
etmemiştir. Müseyleme-tül Kezzab bile kavmine dayanarak ve güvenerek peygamberliğini ileri sürmüştür. Onun başlangıcı muhalefetle değil, aksine milletin ona arka çıkmasıyla olmuştur. Hiçbir yalancı peygamberin başlangıcı zillet ve yalanlama ile olmamıştır. Bütün kavminin sevgilisi olan, bütün kavmin ümitlerini bağladığı ve başlangıcı muhteşem olmayıp daha sonra başarıyı elde etmiş olan bir tek yalancı peygamber gösteremezsiniz. Hz. İmam İbn-i Kayyim doğru ile yalancı arasındaki bu ince farka işaret etmek istemiştir.

Broşürde ileri sürüldüğü gibi Hz. Ahmed^{as} iddiasını ortaya attığı zaman herkes onu reddetti. Hatta öz oğlu bile kendisine inanmadı. Bütün akrabaları bile kendisini terk etti. Bugün aradan tam yüz yıl geçmiştir. Sizin de kabul ettiğiniz gibi Hz. Ahmed'in^{as} cemaati gün geçtikçe gelişip çoğalmakta ve ilerlemektedir. Sizin bütün karşı koymalarınız asla bir yarar getirmemiştir. İşte bütün sadık ve doğru peygamberlerin başlangıcı hep böyle olmuştur. Yalancının mumu yatsıya kadar yanar derler. Eğer Hz. Ahmed^{as} haşa, bir yalancı olsaydı çoktan gitmiş, yok olmuş olurdu. İmam İbn-ül Kay-

¹⁰⁶ Zad-ül Me'ad; c.1 s.500

yim'in dediği gibi, cemaati de çoktan dağılmış olurdu. Yüce Allah'ın^{cc107}

كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ

buyurduğu gibi doğru bir peygamberin yandaşları muhaliflerinin bütün karşı koymalarına rağmen daima üstün çıkarlar. Eğer muhalefet birisinin yalancı olduğunu kanıtlıyorsa, o zaman demek ki asla doğru bir mehdi ve mesih gelmeyecektir. Çünkü bütün eski din büyüklerimiz mehdinin de muhalefetle karşılaşacağını söylemişlerdir. Meselâ Nüvvab Nur-ül Hasan Han şöyle der: "Mehdi gelince başlangıçta durumu çok acıklı olacaktır. Bütün mukallitler (taklitçi Müslümanlar) ona düşman kesileceklerdir. Onu öldürmeye kalkışacaklardır. Bu bizim dinimizi bozuyor diyeceklerdir."¹⁰⁸

H. Şeyh M. İbn-i Arabî şöyle demiştir:

"وإذا خرج هذا الإمام المهدي فليس له عدو مبين إلا الفقهاء خاصة."
(الفتوحات المكية ج ٣ ص ٣٣٦)

"Mehdi İmam zuhur edince onun en açık düşmanı özellikle din bilginleri olacaklardır."¹⁰⁹

Demek ki ulemalar mehdinin muhaliflerinin ön saflarında olacaklardır. Di-

ğer muhalifler ise arka saflarda bulunacaklardır. Açık bir şekilde Hz. Mehdi'ye düşman kesilmek, (özellikle Pakistan'da olduğu gibi) din adamlarına nasip olacaktır!

Nüvvab Sıddık Han Bey şöyle der: "Geçmiş şeyhleri taklit etmeyi âdet haline getirmiş olan çağın ulemaları, Hz. Mehdi konusunda; bu bizim dinimizi ve milletimizi berbat etmektedir, diyeceklerdir. Onun muhalefeti için ayağa kalkacaklar ve adetleri gereğince ona kâfir deyip onu küçük düşürmeye çalışacaklardır."¹¹⁰

İmam Rabbanî Hz. Müceddid Elf-i Sani Şeyh Ahmed Sirhindî bütün İslâm âleminde saygıyla kabul edilmiş olan bir din büyüğümüzdür. O, şöyle der: "Ulema-yı zahirin Hz. İsa'nın^{as} içtihat yoluyla yaptığı dinî açıklamalarını, temel kaynaklarının son derece ince ve saklı olmasından dolayı inkâr edip reddetmeleri ve Kitap ile Sünnete aykırı görmeleri imkân dışında değildir."¹¹¹

Ulemanın dediği gibi Hz. İsa gökten inecek ve iki meleğin omuzlarına elini koymuş keza iki sarı elbise giymiş olarak gelecektir. Böyle birisini kim reddedebilir? Aynı şekilde İsa gelince Hz.

¹⁰⁷ Mucadele Suresi: Ayet 22

¹⁰⁸ İktirabüssa'at; s.224

¹⁰⁹ Fütuhât-ı Mekkiye; c.2 s.242

¹¹⁰ Hicce-ül Kırâme; s.363

¹¹¹ Mektubat-ı İmam Rabbanî; Mektup No.368

Mehdi'nin arakasında namaz kılacaktır. Böylece hiç kimse Mehdi'yi de inkâr edemeyecektir. Fakat Hz. İmam-ı Rabbanî bu düşüncüyü reddetmektedir ve Hz. İsa'nın^{as} da muhalefetle karşılaşıp şakağını beyan etmektedir.

Şimdi ben broşürde ileri sürülen başka iddiaları ele alacağım. Broşürde şöyle denilmektedir: "Bu kısa bahisten anlaşılacağı gibi, "Hatm-i Nübüvvet"e olan inancımız, imanımızın bir parçasıdır. Bu olağanüstü önem taşıyan alelade bir kanun değildir. Aksine toplumsal gizli yönleri bile vardır. Bu gizli yönleri vasıtasıyla bu inanç İslâm medeniyetinin oluşmasında çok faydalı olmuştur. Bu inanç daima imanın tartışılmaz bir cüzü olarak kabul edilmiştir. Bu o derece sağlam bir temeldir ki, İslâm'ın ancak teorik binası değil, medeniyet binası bile bu temel üzerinde kurulmuştur. Bu inanç değişik devirler, değişik nesiller ve değişik renklere mensup insanları bir araya getirerek bir Ümmet yapmıştır. Bu inanç insanın zihnî istifsarları hareketlendirmiş ve böylece açık bir şekilde benzeri görülmeyen bir medeniyetin oluşması için temeller atmıştır."

Yani biz ancak iddialar ortaya atmakta'yız. "Hatm-i Nübüvvet" inancına yapışmamızın büyük bir sebebi de şudur: Bu inanca verdiğimiz anlam yüzünden İslâm medeniyeti bir birlik

kazanmıştır. Dünyada yeni bir medeniyet ve yüce bir birlik ortaya çıkmıştır. "Hatm-i Nübüvvet"e verdiğimiz anlamlar vasıtasıyla biz o kadar yararlar elde ettik ki onu nasıl terk edebiliriz? Sonra bu inanç İslâm kuruluşunun ana temellerindendir. Eğer bu temelden vazgeçirilirse, o zaman bütün bina yıkılır! Broşür yazarının demek istediği işte budur.

Şimdi eğer bütün bina bir peygamberin gelemeyeceği inancı üzerinde kurulmuşsa o zaman yüz yirmi dört bin peygamber neden geldi? Onlardan hiçbirisi "Hatem-ün Nebiyyin" değildi. Onların medeniyetleri ne üzerinde kuruluydu? Onların kavimleri nasıl bir birlik sağladılar? Acaba daha önce hep oyun muydu? Yüce Rabbimiz acaba ilk defa mı birliğin nasıl sağlanabileceğini anladı? Medeniyet binalarını ilk defa mı kavradı?

Hz. Resulüllah'ın^{sav} "Hatem-ün Nebiyyin" olduğunu bütün Müslümanlar kabul ederler. Hz. Mehdi'nin Cemaati olan Müslüman Ahmediye Cemaati tam içtenlikle Hz. Muhammed Resulüllah'ın^{sav} "Hatem-ün Nebiyyin" olduğuna inanmaktadır. Ancak sizin buna verdiğiniz anlam sizin kendi uydurmanızdır. Bütün eski Ümmet büyüklerimiz bu manayı reddetmişlerdir. "Hatm-i Nübüvvet" inancı hiçbir zaman iman temellerinden yahut iman

şartlarından sayılmamıştır. İmanın temellerini yahut şartlarını bize bizzat Hz. Resulüllah^{sav} öğretmiştir. Hz. İbn-i Ömer'in rivayetine göre Hz. Resulüllah^{sav} şöyle buyurmuştur: "İslâm beş temel üzerinde kurulmuştur. Şahadet etmek ki Allah'tan^{cc} başka ibadete değer bir zat yoktur ve Muhammed, Allah'ın resulüdür. Namazı eda etmek. Zekât vermek. Kabe'yi hacetmek. Ramazan'da oruç tutmak."¹¹²

Demek ki İslâm'ın ancak beş şartı yahut temeli bulunmaktadır. Altıncı şartı (!) ise şimdi uydurulmuştur. İmanın şartlarında bile bu yoktur. Hz. Ömer'in^{ra} bildirdiğine göre, Ashab-ı kiram Hz. Resulüllah'ın^{sav} huzurunda oturlurken, bembeyaz elbiseler giymiş, saçları simsiyah olan bir adam geldi. Adamın üzerinde hiçbir yolculuk eseri yoktu. Hiçbirimiz de onu tanı mıydık. O, Resulüllah'a^{sav} geldi ve dirseğiyle Resulüllah'ı^{sav} dürttü. Ondan sonra şöyle dedi: "Ey Muhammed! İman nedir? Resulüllah^{sav}: Allah'a, meleklerine, kitaplarına, resullerine, kıyamet gününe, kadere hayra ve şerre inanmaktır, diye cevap verdi."¹¹³

Ravinin bildirdiğine göre o adam sorunun cevabını duyunca "hep doğru söyledin ya Resulüllah!" diye Hz. Re-

sulüllah'ı^{sav} tasdik ediyordu. O, gittikten sonra Hz. Resulüllah^{sav}: Bu size dininizi öğretmek üzere gelmiş olan Cebrail idi, buyurdu.

Görüldüğü gibi burada bile "Hatmi Nübüvvet"ten bahsedilmemiştir. Bununla beraber biz Mehdi'nin cemaati olarak ve Yüce Rabbimiz'in adına yemin ederek beyan ederiz ki biz tam içtenlikle Peygamber Efendimiz'in^{sav} "Hatemi-ün Nebiyyin" olduğuna iman ederiz. Her kim bunu inkâr ederse bizce o, İslâm'dan dönmüş sayılır. Sebebi de şudur ki Hz. Resulüllah'ın^{sav} "Hatemi-ün Nebiyyin" oluşu Kur'an-ı Kerim'de belirtilmiştir ve bizce Kur'an-ı Kerim'in bir harfini inkâr eden bile dinden çıkmış sayılır.

"Hatemi-ün Nebiyyin" ile ilgili ayet-i kerime H.5 senesinde nazil olmuştur. Acaba ondan önce Ümmet yok muydu? H. 5 senesinden sonra bu Ümmet nasıl oluştu ve medeniyet temelleri nasıl atıldı? Sonra Müslümanların medeniyeti bugün nasıl bozulmuştur? Eğer bu inanç medeniyetin temeli ise, o zaman buna, sözde bağlı oldukları halde İslâm âleminin medeniyeti neden gerilemeye yüz tutmuştur? Size göre bir İslâm düşünürü olan Dr. İktbal: "İslâm medeniyetinin sağlam ve en güzel örneğini görmek isteyen Kadiyan'a gidip Müslüman Ahmediyeye

¹¹² Buhari; Kitab-ül İman

¹¹³ Tirmizi Kitab-ül İman

Cemaati'ni görmesi lâzımdır"¹¹⁴ demiştir.

Eğer bu Cemaat "Hatmi Nübüvvet"e inanmıyorsa, o zaman bu Cemaat İslâm medeniyetinin en güzel örneği nasıl oldu? "Hatmi Nübüvvet"e inananların İslâm medeniyetiyle bir alâkası kalmadı, fakat sözde buna inanmayanlar bu medeniyetin en güzel örneği oldu! Bu sizin kendi sözünüze göre bir İslâm düşünürü olan Dr. İkbâl'in ifadesidir. Sebebini hiç düşündüğünüz mü?

Böyle bir iddia temel bakımından doğru değildir. Müslümanların medeniyeti bölgeden bölgeye ve ülkeden ülkeye değişmektedir. Onların giyim kuşamları, yaşayış tarzları, evlenme yolları, tesettür edip etmemeleri ve tesettür usulleri, bütün adet ve alışkanlıkları hepsi birbirinden ayrıdır. Endonezya'daki Müslümanların yaşayışları başkadır, Afrika, Finlandiya, Macaristan, Türkiye ve Arap ülkelerinin Müslümanlarının yaşayışları ise tamamen başkadır. Afganistan'ın medeniyeti ise başkadır. Hindistan Müslümanlarının medeniyeti ise başkadır. Bangladeş, Pakistan'dan ayrıldığı zaman, dinlerinin İslâm fakat medeniyetlerinin ise Pakistan'inkinden ayrıldığını ileri sürmüştü. Kısacası her

yerin kendisine has bir medeniyeti vardır. Eğer dinî hareket tarzının adı medeniyet ise bunlar da yerden yere değişmektedir. İnançları değişik, kimi yerde eller hiç bağlanmamakta, kimi yerde ref'i yedeyn (elleri omuzlar hizasına kaldırmak) yapılmakta kimi yerde bunu yapan dinden dönmüş olarak suçlanmakta, başka yerde bunu yapmayan kâfir sayılmakta, bazı yerlerde şahadet parmağı kaldırılmakta, başka yerde bunun yasak olduğu söylenmektedir! Malikî olan Afrika Müslümanlarının namaz kılma şekilleri başkadır. İran'da Kerbela toprağı secde için kullanılmaktadır. Başka yerlerde bu haram sayılmaktadır! Bu ne biçim medeniyettir? Mevdudi bu sözde İslâm medeniyeti hakkında şöyle der: "Sözde bu İslâm topluluğu yahut İslâm Cemiyeti'ni araştırdığınız zaman içinde Müslüman'ın her çeşidini göreceksiniz. Müslüman'ın sayamayacağınız çeşitleriyle karşılaşacaksınız. Sanki bu bir "Hayvanat Bahçesi"dir. Bu hayvanat bahçesinde çaylak, karga, akbaba, bıldırcın, keklik vs. binlerce çeşit hayvan ve kuş bulunmaktadır. Bunların her birisi birer serçedir."¹¹⁵

Ne kadar küçümsemedir bu! Sanki yazarın kalbinde bu Ümmet için hiçbir dert yoktur! Ümmet-i Muhammed ile

¹¹⁴ Millet-i Beyza Par Ek İmrani Nazar

¹¹⁵ Müslüman Or Siyasî Keşmekeş; c.3 7.Bask: s.44

alay edilmiştir. Keşki yazarın kalbinde bir İslâm sevgisi ve Ümmet sevgisi olsaydı. O zaman alay edeceğine ıstırap duyardı bu Ümmet için.

Peki sizin medeniyet dediğiniz bu mudur? Bunun medeniyetle ve İslâm birliği ile zerre kadar bir alâkası yoktur. Sözde bu İslâm medeniyetinin bir örneğini, "Ehl-i Hadis" gazetesi 16 Nisan 1910'daki sayısından veriyorum. Yazarı şöyle der: "Bu aciz kulunuz on günden beri Birmanya'dayım. Bugün saat ikide büyük camide bir toplantı vardı. Öğle namazı saatinde camiye gittim. Cami dopdoluydu. Hayret verici bir durumla karşılaştım. Camide şerbet ile dolu birkaç kadeh durmaktaydı. Hocanın önünde bulunan tabak, muz, hurma vs. ile dolu olup, cemaat sık sık havaya kaldırarak Fatiha okumakta ve "Maşuk-i Hakkani Abdülkadir Geylanî, Ruh-i Pur fütuh, diyerek naralar atmaktaydı. Daha sonra değişik çalgılar çalmaya başlayınca cemaat "Ya muradi ya muradi, diyerek yüksek sesle bağırmaya başladı. Bütün cami bu seslerle çınladı. Sendel karşıma bir su ile bütün cemaatin alınlarına Hindular ve Hindu Panditları (Hindu din adamı) gibi beyaz alâmetler kondu. Bundan sonra bir fahişe kendinden geçerek camide dans etmeye başladı. Ellerini yüzüne koyarak sanki yüzünü sobaya sokar gibi yaptı. Daha

sonra cami bekçisi şiddetli bir şekilde davul çaldı. Bunun üzerine camide tamamen sessizlik oldu. Hoca efendi son Fatiha'yı okudu. Muz, hurma ve şerbet dağıtıldı. Herkes çiçeklerden yapılmış kolyeler taktı. Saat dörtte herkes ayağa kalktı ve mihrapta durmakta olan elliye yakın bayrağı öptü ve onları dışarı çıkardı. Üç at donatıldı. Birinin üzerine Kadir Evliya'nın¹¹⁶ diğer ikisinin üzerine de havarilerinin ruhları bindirildi. Ondan sonra cümbür cemaat şehirde dilencilik yapıldı. Onlar şehirde gezerlerken ben elimde olmayarak gülmektedirdim. Koca göbekli birkaç şişman kişi, göbeklerine ve yüzlerine kül sürerek, yalnız bir külot giymiş ve çıplak olarak alayın önünde ya muradi ya muradi Abdülkadir, diyerek yürümektedir. Diğer insanlar ise onların arkasında büyük bir sarhoşluk içerisinde davul çalarak ilerlemekteydiler. Hava kararmadan önce bütün insanlar camiye geri döndüler. Heyhat! Dinleri tevhit olan Müslümanlar bugün ne gibi şirk ve bidat işlemektedirler. Hem de camilerde!

Kısacası her ülkenin durumu ötekinden başkadır. Pakistan'da evliya mezarlarında göze çarpan, Vahhabi camilerinde müşahede edilen, Şii meclisle-

¹¹⁶ Kadir Evliya, adlı bu zat Hindistan'ın Madras bölgesinde yaşamış eski ermi?lerdendir. (Çev.)

rinde sergilenen medeniyet birbirinden ayrıdır. Keza her ülkenin medeniyeti ötekinden ayrıdır. Hiçbir yerde bir benzerlik, bir birlik yoktur.

Broşürde yine şöyle denmiştir: "Tevrat ile İncil sayfeleri, geçmiş bütün peygamberlerin kendilerinden sonra gelecek olan peygamberlerin gelişini önceden haber verdiğini ispat etmektedir. Fakat Kur'an-ı Kerim'de bu meâlde hiçbir işaret bile bulunmamaktadır. Aksine Kur'an-ı Kerim'de kesin bir şekilde peygamberliğin sona ermiş olduğunu kanıtlayan ve bu gerçeği ifade eden birçok ayet vardır. Hz. Resulullah'ın^{sav} hadislerinde bile bu konuda birçok doğru ve tevatür derecesinde olan hadisler mevcuttur."¹¹⁷

Burada bir iddia ileri sürülmüştür. Ancak bunu ispat eden hiçbir ayet gösterilmemiştir. İslâm mütefekkirlerinden ve Hadislerden, daha önce cevap verdiğim sözde birkaç misal verildiyse de Kur'an-ı Kerim'den asla bir örnek verilmemiştir. Aksine yine otuz yalancı deccalın çıkmasıyla ilgili olarak bir hadis verilmiştir. Broşür yazarının Kur'an-ı Kerim'den kaçması manidardır. Hristiyanlar İncil'de Hz. Muhammed'den bahsedilmediğini iddia ederler. Aynı şekilde broşürde bu iddia aynen ileri sürülmüştür. Cuma sure-

sinde gelecek olan Mehdi'den bahsedildiğini daha önce açıklamış bulunuyorum. Kur'an-ı Kerim'de şöyle buyrulmuştur:

﴿وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا * ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا﴾ (سورة النساء: ٧٠-٧١).

Yani her kim Allah'a ve bu Resul'e itaat ederse onlar Allah'ın ödüllendirdiği peygamberler, Sıddıklar, şehitler ve salihlerle beraberdirler. Onlar ne iyi arkadaşlardır. Bu lütuf Allah tarafından. Allah, her şeyi bilen olarak yeterlidir.¹¹⁸

Şimdi muhaliflerimize göre bunun meali şöyledir: Her kim Allah'a ve bu Resul'e itaat ederse, onlar Allah'ın ödüllendirdiği peygamberler, Sıddıklar, şehitler ve salihler ile birlikte olacaklardır."

Demek ki Allah'a^{cc} ve Resulü'ne^{sav} itaat edenler, mükâfatlandırılanlardan olmayacaklar. Ancak onlarla beraber olacaklar!

Bu ne zalimane bir mealidir. Eskiler Hz. Muhammed'den^{sav} daha küçük rütbeli peygamberlere itaat ederek Allah'ın^{cc} mükâfatına nail olurlardı. Hz. Muhammed^{sav} en yüce peygamber olduğu halde ona itaat edenlerin Allah'ın^{cc} mükâfatlarına nail olamayacaklarını

¹¹⁷ Broşür; s.6

¹¹⁸ Nisa Suresi. Ayet 70-71

iddia etmek tabii ki asla doğru değildir.

Burada "Ma'a" kelimesi kullanılmıştır. Bunun örnekleri Kur'an-ı Kerim'de mevcuttur. Meselâ: "Ve teveffena maal ebrar" (Ya Rabbi! "Bizi hayır işleyenlerden kıl ve onlardan sayarak canımızı al.") Burada söz konusu olan aynı cinsten insanlardır. Fakat "İnnel-lahe Maassabirin" yani "Allah sabredenlerle birliktedir" mealindeki ayet-i Kerimesinde cins farkı vardır. Demek ki eğer aynı cinsten insanlar için "Ma'a" kullanılırsa o zaman meali "onlardan" olacaktır. Ancak eğer bu kelime başka bir cins için kullanılırsa o zaman "onlarla birlikte" manasını taşıyacaktır.

Yine yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّ
اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٦٦﴾

Yani: Allah resullerini melekler arasından ve insanlar arasından seçer. Allah işiten ve görendir.¹¹⁹

Muhalliflerimize göre bu ayet, peygamberliğin sona ermiş olmasından sonra inmiştir. Hz. Muhammed Resulullah'ın^{sav} "Hatem-ün Nebiyyin" mahlasına nail olmasından sonra bu ayet

inmiştir. Eğer peygamberlik sona ermiş olsaydı o zaman Rabbimiz'in: Allah resullerini melekler arasından ve insanlar arasından **seçerdi**" demesi gerekirdi. Yani geçmiş zaman eki kullanılması gerekirdi. Ancak Allah geçmiş zaman eki kullanmamıştır. Aksine, şimdiki zaman ile gelecek zamanı kapsayan bir ek kullanmıştır. Yani, Hz. Resulullah'tan^{sav} sonra bir peygamberin gelmesi "Hatem-ün Nebiyyin" oluşuna aykırı değildir. Macm'a-ül Beyan tefsirinde şöyle denmiştir:

"اللَّهُ يَصْطَفِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا" يَعْنِي جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ ﴿وَمِنَ النَّاسِ﴾ يَعْنِي النَّبِيِّينَ. " (مجمع البيان في تفسير القرآن للطبرسي، ج ٢ ص ١٧١).

Yani: Allah meleklerden resullerini seçer. Yani Cebrail ile Mikail vb. yi seçer. Keza insanlar arasından resuller seçer. Yani nebilerini (peygamberlerini) gönderir."

Demek ki burada sıradan peygamberler murat olmayıp, şanlı ve şerefli nebilerden ve çok yüce peygamberlerden bahsedilmiştir ve onların gelmeleri Hz. Resulullah'ın^{sav} "Hatem-ün Nebiyyin" oluşuna aykırı değildir.

Kur'an-ı Kerim'de Yüce Rabbimiz'in bütün peygamberlerden bir söz aldığı beyan edilmiştir. Ayet-i Kerime şöyledir:

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ
وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ

¹¹⁹ Hac suresi, ayet 76

لَتُؤْمِنَنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ

مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨٢﴾

Yani: Ey Ehl-i Kitap! Sizden peygamberlere ait sözü aldığım zamanı hatırlayınız. Her ne zaman size bir Kitap ve Hikmet verirsem ondan sonra da elinizde bulunanı doğrulayıcı bir peygamber gelirse, siz mutlaka ona inacacaksınız ve ona yardımcı olacaksınız. Allah: "Söz veriyor musunuz ve sözünüz üzerinde bana karşı sorumluluğu da kabul ediyor musunuz?" deyince, onlar: "Söz veriyoruz" demişlerdi. Allah: "Buna şahit olunuz ve ben de sizinle birlikte şahitlerdenim" buyurmuştu."¹²⁰

Yine Hak Teala^{cc} şöyle buyurmuştur:

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٨٣﴾ لِيَسْأَلَ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٨٤﴾

Yani: Hani Biz peygamberlerden kesin sözlerini almıştık. (Ey Habibim!) Senden, Nuh ve İbrahim'den, Musa ile Meryem oğlu İsa'dan (da söz almıştık.) Biz kendilerinden kesin söz almıştık. Bu, (Allah'ın) doğru olanlara doğru-

lukları hakkında sorması içindir. O, kâfirlere çok acı azap hazırlamıştır."¹²¹

Yüce Allah'ın Kitap Ehlinden ve bütün peygamberlerden aldığı bu söze göre onlardan (ve tabii ki ümmetlerinden) sonradan gelecek olan her peygamberin doğruluğuna inanmaları isteniyordu. Bu söz Peygamber Efendimizden de alınmıştı. Eğer Hz. Muhammed'den^{sav} sonra peygamberlik sona ermiş ise, o zaman kendisinden alınan sözün anlamı nedir? Allame Fahrüddin Razi bu ayeti şöyle izah etmiştir:

فَخَاصِلُ الْكَلَامِ أَنَّهُ أَوْجَبَ عَلَىٰ جَمِيعِ الْأَنْبِيَاءِ الْإِيمَانَ بِكُلِّ رَسُولٍ جَاءَ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ

Yani: Bu kelâmın özeti şudur ki Hak Teala^{cc} bütün peygamberlere, talimatlarını doğrulayan bir peygamber gelince ona iman etmelerini vacip kılmıştır.

Ne kadar yüce bir sözdür bu! Yüce Allah eski bir şariat ortadan kaldırmadıkça, yalancı bir peygamber o şeriatı neden desteklesin? Eğer yalancı ise o var olan doğru dini yalanlamak üzere gelecektir. Eğer destekleyici olduğunu ileri sürüyorsa böyle birisi asla yalancı olamaz ve bütün inananların ona da inanması gerekir. Aslında bu söz peygamber vasıtasıyla onların kavimlerinden alınmıştır.

¹²⁰ Al-i İmran Suresi: Ayet 82

¹²¹ Ahzab Suresi: Ayet 8-9

Broşürde Kur'an-ı Kerim'in peygamberliğin sona ermiş olduğunu beyan ettiği ileri sürülmüş, fakat akabinde Kur'an-ı Kerim'in ayetlerini ileri sürecekleri yerde, broşür yazarları Hadislerden delil vermeye çalışmışlardır. Kur'an-ı Kerim'in ayetlerini biz gösterdik ve peygamberliğin sona ermiş olmadığını ispat ettik. Broşür yazarı ve yandaşları hem Mehdi İmam'ın hem de Hz. İsa'nın tekrar geleceğine inanıyorlar. Aynı zamanda Hz. İsa tekrar gelince onu peygamber olarak kabul etmeyenlerin kesin olarak dinden çıkmış olacağını ileri sürüyorlar. Taberani ve Ebu Davud Kitabül Melahim; Hurucüddecal bahsinde Hz. Resulüllah^{sav} şöyle buyurmuştur:

"ليس بيني وبينه نبي، يعني عيسى عليه السلام، وإنه نازل." (سنن أبي داود، باب ذكر خروج الدجال)

Yani "İyi dinleyiniz! Şüphesiz benimle onun aramızda başka peygamber yoktur ve o, mutlaka inecektir." Başka bir Hadis'te şöyle denmiştir:

إلا أنه خليفتي في أمي من بعدي.

Yani: "O, benim ümmetim içinde benim halifem olacaktır."

Demek ki burada söz konusu eski Meryem Oğlu İsa değildir. Aksine gelecek olan Mesih İsa, Hz. Muhammed Resulüllah'ın^{sav} kendi Ümmetinden olacaktır.

Hiz. İmam Muhyiddin İbn-i Arabî şöyle der:

"عيسى عليه السلام ينزل فينا حكما من غير تشريع وهو نبي بلا شك."

Yani: "İsa aramıza hakem (kadı) olarak inecektir. Ancak o, yeni bir şariat getirmeyecektir ve hiç şüphesiz peygamber olacaktır."¹²²

Muhalliflerimize göre burada İbn-i Arabî geçmiş İsa'nın tekrar geleceğini bildirmiştir ve burada eski İsa'dan bahsedilmiştir. Fakat bu asla doğru değildir. İbn-i Arabî bir ayetin (4:160) tefsirinde şöyle demiştir:

"وجب نزوله في آخر الزمان بتعلقه ببدن آخر."

Yani: "Hz. İsa'nın ahir zamanda nüzulü mutlaka gerçekleşecektir. Ancak o, yeni bir vücut ile gelecektir."¹²³

Demek ki eski İsa gelmeyecektir. Aksine yeni bir bedenle yeni bir İsa gelecektir ve o, İbn-i Arabî'ye göre mutlaka peygamber olacaktır.

Broşür yazarı acaba bu yazıları okumadı mı? Hiz. İmam İbn-ül Kayyim broşürde İslâm düşünürleri arasından sayılmıştır. O, Zadül Me'ad adlı kitabında şöyle der: "Hz. İsa'nın^{as} otuz üç yaşında göğe çıktığı rivayet edilmektedir. Ancak bu rivayet, benimsenecek olan sahih ve müttel rivayetlerden

¹²² Fütuhât-ı Mekkiye; c.1 s.570

¹²³ Fethülbeyan Tefsiri; c.2 s.49

değildir. İmam Şamî'ye göre aslı şudur ki bu aslında Hristiyan rivayetlerindendir. Hristiyan rivayetlerine göre, Hz. İsa otuz yaşındayken berhayat maddî vücuduyla göğe kaldırılmıştır."

Bu yazıdan açıkça anlaşıldığına göre bu çeşit rivayetler aslında Hristiyanların malıdır ve oradan Müslümanlara geçmiştir. Biraz önce Hz. İmam İbn-ül Kayyim'in bir yazısını da okuduk. İmam İbn-ül Kayyim broşürde güvenilirdir İslâm mütefekkirlerinden sayılmıştır. Ona göre de eski Meryem Oğlu İsa ne göğe çıkmıştır ne de gökten inecektir. Hz. İmam İbn-ül Kayyim başka bir yazısında şöyle der:

"ولو كان موسى وعيسى عليهما السلام حين لكانا من أتباعه."

Yani: "Eğer Musa ve İsa yaşıyor olsalardı Hz. Resulüllah'a^{sav} tabi olanlardan olurlardı."¹²⁴

Hız. Musa^{as} ile Hız. İsa^{as} da aynı şekilde zikredilmiştir. Burada "lev kâna" yani "eğer yaşıyor olsaydı" tabiri dikkate şayandır ve Hız. Musa'nın^{as} da Hız. İsa'nın^{as} da vefat etmiş olduğunu göstermektedir.

Allame İbn-i Haldun, Pakistan Sıkıyönetim Hükümetinin yayınladığı broşürde İslâm düşünürleri arasından sayılmıştır. O, şöyle der: "İbn-i Ebi Vatil ile Şu'be'nin dediğine göre, Meh-

di'nin Âl-i Muhammed içinde zuhur edecek olan Mesih olduğu konusunda tartışmalar yapılmıştır. Bazı sufilerin "İsa'dan başka Mehdi yoktur" hadisini kabul etmelerinin sebebi de kanaatimce budur. Yani Şeriatı Muhammediye ile alâkası olan İsa, Mehdi olacaktır. Halbuki eski İsa'nın^{as} Şeriatı Muhammediye ile değil, aksine Şeriat-i Museviye ile alâkası vardır."¹²⁵

İşte gerçekten ermiş ulemalar ile hakikatten uzak ulemalar arasındaki fark budur. Hız. Resulüllah'ın^{sav} "Lel Mehdi ille İsa" (İsa'dan başka Mehdi yoktur) hadis-i şerifinden şu derin anlam çıkarılmıştır ki eski İsa^{as} Hız. Musa'nın^{as} Ümmetindendi. Oysa bize lâzım olan Ümmet-i Muhammed'den olan Mehdidir. Onun için eski İsa^{as} için ümmet-i Muhammed'de yer yoktur!

Broşürde eski İslâm mütefekkirlerinden söz edildiyse de en fazla örnekler meşhur şair Dr. İkbal'in yazılarından verilmiştir. "Eski Meryem Oğlu İsa artık gelmeyecektir. Ümmet-i Muhammed içinde doğacak olan Mehdi'ye İsa ismi bir lakap olarak verilmiştir," şeklindeki Müslüman Ahmediye Cemaati inancı hakkında Allame İkbal şöyle demiştir: Ahmedilerin, "Hız. İsa bir fani gibi vefat etmiştir. İkinci gelişinden murat ma-

¹²⁴ Medarec-üs Salekin; c.2 s.313; El yazması

¹²⁵ Tarih İbn-i Haldun; c.1 s.273

nevî bakımdan benzerinin doğuşudur, şeklindeki inancı çok mantıklıdır.”¹²⁶

Gerçek olan Mesih’in mutlaka peygamber olacağına muhaliflerimiz de kesin olarak inanırlar. Acaba eski İsa mı gelecek yoksa adını taşıyan başka birisi mi gelecektir? Esas ihtilâfımız budur. İbn-i Haldun ve diğer İslâm mütefekkirleri eski Mesih’in artık gelemeyeceğini, onun yerine adını taşıyan bir zatın Ümmet-i Muhammed’de doğacağını ileri sürüyorlar. Dr. İkbâl bile aynı fikri savunmuştur. Aslında Batı’da yetişmiş olan İkbâl ne bizimle hem fikirdir ne de muhaliflerimizle aynı fikri paylaşmaktadır. Bizim inancımızın, muhaliflerimizin inancından daha mantıklı olduğunu söylüyorsa da ona göre, Hz. İsa’nın^{as} göğe çıkışı ve oradan tekrar inişi, keza Mehdi ile ilgili bütün rivayetler gayri İslâmî’dir. O, bir şiirinde şöyle demiştir:

* “Kendi kalp kulesi üzerine Allah’ın^{cc} nüzul edişine bak! Artık Mehdi ile İsa’yı beklemeyi bırak!¹²⁷

Başka bir yazısında o şöyle demiştir: “Mehdi ile Mesih’in ikinci gelişi ve müceddidiyet konusundaki hadisler İranlı ve Acem uydurmasıdır. Arap düşüncesi ve Kur’an-ı Kerim’in gerçek

ruhuyla bunların hiçbir alâkası yoktur.”¹²⁸

İkbâl, bundan başka da birçok yazısında Mehdi ile Mesih’in gelişi inancını reddetmektedir. Ona göre bu inanç bir Fars uydurmasıdır ve yüzlerce yıl sonra İslâm inançlarına karışmıştır. Halbuki Peygamber Efendimiz^{sav} sayısız hadislerinde Mehdi ile Mesih’in geleceğini ümmetine müjdelemiştir.

Peki o zaman siz İkbâl’e mi uyacaksınız yoksa Hz. Resulullah’a^{sav} mı tabi olacaksınız? Sözde bir İslâm düşünürüne mi tabi olacaksınız yahut Allah’ın^{cc} Habibi’nin sözlerini mi kabul edeceksiniz? Musa’nın Ümmet’inden olanı ve Ümmet-i Muhammed ile hiçbir alâkası olmayanı mı kabul edeceksiniz yoksa Ümmet-i Muhammed olup Hz. Muhammed’in^{sav} naçiz hizmetçisini mi benimseyeceksiniz? Ümmet’in artık karar vermesi lâzımdır; Musevî Mesih’i mi kabul edecektir yoksa Muhammed’i Mesih’i mi benimseyecektir? Biz ise zaten Muhammedî Mesih’i benimsemişizdir. Kaldı ki Mesih’in rütbesi konusunda sizin inancınız nasılsa bizim inancımız da aynıdır. Yani Muhammed Ümmetinde “Ahirîn”lerde (Ümmet’in son kısmında) gelecek olan Mesih tam olarak Muhammed dinine ve Hz. Muhammed’e^{sav} bağlı ve “Üm-

¹²⁶ İkbâl’in Demeci; 17 Şubat 1936

¹²⁷ Mahzen Dergisi; Mayıs 1905

¹²⁸ İkbâl Name; c.2 s.230-231

metî Nebî" (Ümmet'ten bir peygamber) olacaktır. Bu Mesih'in rütbesi konusunda aramızda bir zerre kadar anlaşmazlık bulunmamaktadır. Gelecek olan Mesih'in kesinlikle "Ümmetî Nebî" olduğuna sizin inandığınız gibi biz de kesin olarak aynı şekilde inanmaktayız. Bu konuda aramızda hiçbir anlaşmazlık yoktur.

Durum böyleyse, o zaman bu yalanlar, bu yaygaralar, bu iftiralar nedendir? Neden bunca kitap yazılmıştır? Niçin tekfir ve kâfir saymak meselesi başlatılmıştır? Mesih adına gelecek olan, kim olursa olsun, mutlaka Allah'ın^{cc} peygamberi olacaktır. Bu sizin kendi inancınızdır ve bu tam olarak benimsemiş bir inançtır. Eski Mesih mi gelecek yoksa yenisi mi gelecektir, bu konuyu şimdilik bir tarafa bırakalım. Sizin kendi ulemalarınızın ve tanınmış düşünürlerinizin belirttiklerine göre:

* Gelecek olan mutlaka peygamber olacaktır ve kim olursa olsun peygamberliğini inkâr eden her kişi kâfirdir.

* Gelecek olan eski Mesih değildir. O, yeni bir bünye ve beden ile birlikte gelecektir. Yani ilk beden olmayacaktır. Aksine başka bir şahıs gelecektir.

Hız. Muhammed'in^{sav} bu konudaki kararı da bellidir. Kendilerine göre Mehdi ile İsa Mesih iki ayrı kişi olarak çık-

mayacaklardır. Aksine bu her iki isim, aynı tek kişiye verilmiştir. Peygamber Efendimiz'in^{sav} "İlel Mehdiyyü İlla İsa" (İsa'dan başka Mehdi yoktur) hadis-i şerifi buna bir delildir.

Kısacası Müslüman Ahmediye Cemaati inancına göre, bu konu çok açık ve kesindir. Bu mesele Kur'an-ı Kerim ile Hadis-i şerif ışığı altında gün gibi açık ve bellidir. Bunda hiçbir şüphe yoktur, hiçbir karanlık bulunmamaktadır. Buna rağmen sizler yüz yıldan beri biz Ahmedi Müslümanlarla çekişmekte ve yüz yıldan beri bu temiz Müslüman Cemaat'e türlü türlü zulümler yapmaktasınız. Bugün bile görünürde bu zulümlerden vazgeçmeye niyetiniz yoktur.

Bugün Pakistan'ın Sind eyaletinden yeni bir haber gelmiştir. Daha önce Müslüman Ahmediye Cemaati, Sakkar şehri Amir'ine saldırı yapılmış ve kendisi bu saldırıda yaralanmıştır. Ondan önce de başka bir Amir yaralanmıştı. Bugün gelen habere göre Müslüman Ahmediye Cemaati Navab Şah Amiri bu sabah saat on birde şehit edilmiştir. Aramızdaki anlaşmazlıklar böyle mi çözümlenecektir? Bir tane Ahmedi Müslüman'ı şehit edebilirsiniz; iki tanesini, dört tanesini hatta bin tanesini şehit ediniz; bildiğimiz şu ki Yüce Allah^{cc}, onların hayatta olduklarını bildirmektedir ve ilerde de hep hayatta

olduklarını bildirecektir. Allah'ın^{cc} yaşattığını sizler öldüremezsiniz. Bu elinizde değildir. Elbette ki Allah'ın^{cc} öldürdüğünü yaşatmaya uğraşıyorsunuz. Siz o işinizde de başarısız kaldınız, bu işinizde dahi başarısız kalacaksınız. Hiçbir zaman İsa'yı yaşatamazsınız. Hiç ama hiçbir zaman Musa Ümmet'inden bir peygamber olan Merjem Oğlu İsa'yı yaşatamazsınız. Sizin inancınıza göre eğer o, gökte bulunuyorsa, oradan indiğini göstermek size nasip olmayacaktır. Gelecek nesiller boyunca onu bekleye durunuz. Allah adına yemin ederim ki sizin bu hasretiniz hiçbir zaman bitmeyecektir.

Müslüman Ahmediye Cemaati'ni öldürmek istiyorsanız biliniz ki on, yüz yahut bin kişiyi öldürmekle bu Cemaat ölmeyecektir. Siz sadece bir tek kişinin yaşadığını gösteriniz, bütün Cemaat o anda ölmüş olur. İşte o tek kişi Hz. İsa'dır. Bu anlaşmazlık uzun zamandan beri sürmektedir. Aradan yüzyıl geçmiştir. Dünya nereden nereye varmıştır. Yüz yıldan hatta daha da öncesinden beri sizin ulemalarınız mahvolmuş olduğunuzu söylemektedirler. İçinizde İslâmiyet'in bir belirtisi kalmamıştır. Öyleyse Allah aşkına söyleyiniz. İsa gökte oturup ne yapmaktadır? Neden inmiyor? İlaç, yılanın soktuğu kişi öldükten sonra mı gelecektir? Biraz düşününüz, doktoru öl-

müş olan hastanın sonu ne olacaktır? Hiç şüphesiz İsa vefat etmiştir ve gökte berhayat oluşu ancak sizin kuruntunuzdur. Binlerce yüzbinlerce Ahmedî Müslüman'ı öldüreceğinize bir tek bu ölmüş olanı yaşatınız.

Ben Müslüman Ahmediye Cemaati adına size meydan okuyorum. Aramızdaki kavga da işte böylece sona ersin. Eğer Hz. İsa'yı berhayat iken gökten indirirseniz, Allah adına yemin ederim ki ben ve bütün Cemaatım ona ilk başta biat oluruz. Biz eski inançlarımızdan vazgeçip tövbe ederiz ve İsa'nın^{as} önünde de çarpışırız, arkasında da çarpışırız, sağında ve solunda da çarpışırız. Çünkü biz "Evet" diyenlerdeniz ve "Amenna ve Seddakna" (inandık ve doğruladık) diyenler arasında bulunmaktayız.

Bununla birlikte size söylüyorum. Eğer sizin İsa'nız, yani ileri sürdüğünüz farz edilmiş İsa, farz edelim hayattayken göğe çıkmış olsa bile, eğer o, tekrar dünyaya inerse dahi, sizler yine de ona ancak karşı çıkacaksınız. Size nasip olan ancak ve ancak karşı çıkmaktır.

Bu anlaşmazlığı neden karara bağlamıyorsunuz? Neden dua etmiyorsunuz? Neden Allah'a yalvararak, alınlarınızı onun huzurunda yere sürmüyorsunuz? Ya Rabbi! Bu anlaşmazlık çok

büyüdü. Dünya nereden nereye vardı. Bari şimdi, gelmesiyle hayat bulabileceğimizi umduğumuz İsa'yı gönder, diyerek neden Allah'a yalvarmıyorsunuz? Sizler gibi, İlyas peygamberi gökte zannedip bugüne kadar yolunu gözetleyen Yahudilerden neden ibret almıyorsunuz? Onların inancı da sizinkinin aynısıdır. Yani güya İlyas peygamber gökten inince Musa ümmeti dirilecektir. Fakat aradan iki bin sene geçmesine rağmen İlyas peygamber onların düşündüğü gibi gökten inmemiştir. Onlar bugüne dek Kudüs'te "Ağlama Duvarı" denen bir duvarın yanına giderek haykırırlar ve şöyle derler: Ya Rabbi! Gelişinden sonra Mesih gelecek olan İlyas peygamberi gönder.

Sizin kalplerinizde hiçbir zaman bir hasret doğmuyor mu? İsa gelmeden İslâm dini dünyada üstün gelmeyecektir, diye içinizde bir ıstırap yahut bir huzursuzluk doğmuyor mu? Öy-

leyse neden İsa'nın^{as} gelmeyişiinden bir üzüntü duymuyorsunuz? İsa bir yana, daha Deccal'ın üstüne binip yolculuk yapacağı ve her yana ölüm ve felâket saçacağı "Deccal'ın eşiği" bile zuhur etmemiştir diye niçin düşünmüyorsunuz? Deccal çıktıktan sonra İsa Mesih inecekti. Yazıklar olsun. Sizler hikâyelere yapışıp kalmışsınız. Gerçek ile hiçbir ilişkiniz kalmamıştır. Eyvahlar olsun sizlere, biz büyük hasretlerle sizler için dualar etmekteyiz. Canım ve bütün Ahmedî Müslümanların canı elinde olan Yüce Allah'ın^{cc} büyüklüğü ve yüceliği üzerine yemin ederim ki eğer İsa gerçekten hayatta ise ve biz yalancı isek Allah hepinizi helâk edip yok etsin. Fakat Yüce Allah adına yemin ederim ki İsa vefat etmiştir, fakat İslâm yaşamaktadır. İslâm'ın hayatı bugün sizden bir fidiye istemektedir. O fidiye nedir? İsa'nın^{as} ölümüdür. O yüzden bırakınız İsa ölsün. İslâm'ın hayatı işte buna bağlıdır.

Kaside: Ey Allah'ın tükenmez feyz ve irfan pınarı

Yazan: Vadedilen Mehdi ve Mesih Hz. Mirza Gulam Ahmedas

يَا عَيْنَ فَيْضِ اللَّهِ وَالْعِرْفَانِ
يَسْعَى إِلَيْكَ الْخَلْقُ كَالظَّمَانِ

1-Ey Allah'ın tükenmez feyz ve irfan pınarı, insanlık susuzluktan sana doğru koşuyor,

يَا بَحْرَ فَضْلِ الْمُنْعِمِ الْمَنَّانِ
تَهْوَى إِلَيْكَ الزُّمُرُ بِالْكِيْرَانِ

2-Ey Allah'ın nimet ve iyilik deryası! İnsanlık akın akın sana doğru koşuyor,

يَا شَمْسَ مُلْكِ الْحُسْنِ وَالْإِحْسَانِ
نُورَتْ وَجْهَ الْبَرِّ وَالْعُمْرَانِ

3-Ey hüsn-ü ihsan âleminin güneşi! Aydınlattın karanlık meskenleri, çölleri,

قَوْمٌ رَأَوْكَ وَأُمَّةٌ قَدْ أُخْبِرَتْ
مِنْ ذَلِكَ الْبَدْرِ الَّذِي أَصْبَانِي

4-Bir millet onu gördü. Diğerleri ise, beni kendine âşık etmiş olan bu dolunayın, sadece haberini aldı,

يَبْكُونَ مِنْ ذِكْرِ الْجَمَالِ صَبَابَةً
وَتَأَلَّمُوا مِنْ لَوْعَةِ الْهَجْرَانِ

5-Güzelliğini hicran ateşiyle yad eder, ağlaşırlar hayalinle müminler,

وَأَرَى الْقُلُوبَ لَدَى الْحَنَاجِرِ كُرْبَةً
وَأَرَى الْغُرُوبَ تُسِيلُهَا الْعَيْنَانِ

6-Görüyorum nicesinin boğazı düğüm-
lenmiş, gözyaşları yüzlerde akıyor sicim-
lenmiş,

يَا مَنْ غَدَا فِي نُورِهِ وَضِيَائِهِ
كَالنَّيِّرَيْنِ وَنُورِ الْمَلَوَانِ

7-Ey aydınlığı aya ve güneşe benzeyen!
Geceyi de gündüzü de aydınlatmaktasın
sen,

يَا بَدْرَنَا يَا آيَةَ الرَّحْمَنِ
أَهْدَى الْهُدَاةِ وَأَشْجَعَ الشُّجْعَانِ

8-Ey önderlerin önderi ve cesurların cesu-
ru, ey dolunayımız ve Rahman'ın âyeti,

إِنِّي أَرَى فِي وَجْهِكَ الْمُتَهَلِّلِ
شَأْنًا يَفُوقُ شَمَائِلَ الْإِنْسَانِ

9-Senin parlayan yüzünde insanüstü bir
şan görmekteyim,

وَقَدْ اقْتَفَاكَ أَوْلُو النَّهْيِ وَبَصِْدَقِهِمْ
وَدَعَوْا تَذَكُّرَ مَعَهْدِ الْأَوْطَانِ

10-Şüphesiz aydın kimseler, sana tabi
olup vefakârlıklarından dolayı vatanla-
rını bile unuttular,

قَدْ أَثَرُوكَ وَفَارَقُوا أَحِبَّابَهُمْ
وَتَبَاعَدُوا مِنْ حَلَقَةِ الْإِخْوَانِ

11-Onlar seni seçip arkadaşlarından ve kardeşlerinden (seve seve) uzaklaştılar,

قَدْ وَدَّعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَنُفُوسَهُمْ
وَتَبَرَّعُوا مِنْ كُلِّ نَشَبٍ فَإِنْ

12-Onlar fanî mal ve nefsanî isteklerinin peşinde koşmaktan vazgeçtiler,

ظَهَرَتْ عَلَيْهِمْ بَيِّنَاتُ رَسُولِهِمْ
فَتَمَرَّقَ الْأَهْوَاءُ كَالْأَوْثَانِ

13-Resulün parlak delilleri karşısında, nefsanî istekleri, putları gibi paramparça oldu,

فِي وَقْتِ تَرْوِيقِ اللَّيَالِي نُورُوا
وَاللَّهُ نَجَّاهُمْ مِنَ الطُّوفَانِ

14-Allah onları gece karanlığında aydınlatıp tufan zamanında kurtardı,

قَدْ هَاضَهُمْ ظُلْمُ الْأَنَاسِ وَضَيْمُهُمْ
فَتَتَبَّعُوا بِعَيْنَايَةِ الْمَنَّانِ

15-İnsanların zulmü kemiklerini kırmasına rağmen onlar Allah'ın inayetiyle sebat gösterdiler,

نَهَبَ اللَّثَامُ نُشُوبَهُمْ وَعِقَارَهُمْ
فَتَهَلَّلُوا بِجَوَاهِرِ الْفُرْقَانِ

16-Rezil kimseler mallarını, mülklerini yağmaladılar. Ama bunun karşılığında Kur'ân incilerini bulunca yüzleri parladı,

كَسَحُوا بُيُوتَ نُفُوسِهِمْ وَتَبَادَرُوا
لِتَمْتَحِ الْإِيْقَانِ وَالْإِيْمَانِ

17-Nefsanî yuvalarını tertemiz edip iman ve yakîn hazinesinden yararlanmak için ilerlediler,

قَامُوا بِإِقْدَامِ الرَّسُولِ بِغَزْوِهِمْ
كَالْعَاشِقِ الْمَشْغُوفِ فِي الْمَيْدَانِ

18-Peygamber'in^{sav} ilerlemesiyle onlar da savaş meydanlarında mecnun bir âşık gibi direniş gösterdiler,

فَدَمَّ الرِّجَالُ لِصِدْقِهِمْ فِي حُبِّهِمْ
تَحْتَ السُّيُوفِ أَرِيقَ كَالْقُرْبَانِ

19-Aşklarında sadık olduklarından dolayı kanları kurban kanıymış gibi (kâfirler tarafından) akıtıldı.

جَاءُوكَ مِنْهُوْبَيْنَ كَالْعُرْيَانِ
فَسَتَرْتَهُمْ بِمَلَاحِفِ الْإِيْمَانِ

20-Yağmalanıp çırlıçıplak bir kimse gibi sana gelince sen onları iman çarşaflarıyla örttün,

صَادَفْتُهُمْ قَوْمًا كَرُوثٍ ذِلَّةً
فَجَعَلْتُهُمْ كَسَيْبِكَةِ الْعُقَيَّانِ

21-Sen onları hayvan pıslığı gibi rezil
buldun ve onları altın külçesine çevir-
din,

حَتَّىٰ أَتَشْنَىٰ بَرًّا كَمِثْلِي حَدِيقَةٍ
عَذَبِ الْمَوَارِدِ مُثْمِرِ الْأَغْصَانِ

22-Sen o çölü, pınarı tatlı ve dalları mey-
ve dolu olan bir bağa dönüştürdün,

عَادَتْ بِلَادُ الْعُرَبِ نَحْوَ نَصَارَةٍ
بَعْدَ الْوَجَىٰ وَالْمَحَلِّ وَالْخُسْرَانِ

23-Arabistan kıtlık ve felaketten sonra
yemyeşil oldu,

كَانَ الْحِجَازُ مُغَازِلَ الْغَزَلَانِ
فَجَعَلْتُهُمْ فَانِينَ فِي الرَّحْمَانِ

24-Hicaz ehli kadınlarla aşk yapmakla
meşgul idiler. Ama sen onları Rah-
man'ın aşkında yok ettin,

شَيَّانٍ كَانَ الْقَوْمُ عُمِيًّا فِيهِمَا
حَسُو الْعُقَارِ وَكَثْرَةُ النِّسْوَانِ

25-Sayırsız kadına sahip olmak ve bol bol
içki içmek, bu iki şey milleti kör etmişti,

أَمَّا النِّسَاءُ فَحَرِّمْتُ أَنْكَاحَهَا
زَوْجًا لَهُ التَّحْرِيمُ فِي الْقُرْآنِ

26-Kadınlara gelince, mahrem erkeklerle
evlenmeleri Kur'ân'da haram kılındı,

وَجَعَلْتُ دَسْكَرَةَ الْمُدَامِ مُحَرَّبًا
وَأَزَلْتُ حَانَتَهَا مِنَ الْبُلْدَانِ

27-Meyhaneleri viraneye çevirdin ve şa-
rap dükkânlarını kentlerden yok ettin.

كَمْ شَارِبٍ بِالرَّشْفِ دَنَا طَافِحًا
فَجَعَلْتُهُ فِي الدِّينِ كَالنَّشْوَانِ

28-Nice kadeh üstüne kadeh içenler vardı
ki, sen onları din sevgisiyle sarhoş et-
tin,

كَمْ مُحَدِّثٍ مُسْتَنْطِقِ الْعِيدَانِ
قَدْ صَارَ مِنْكَ مُحَدِّثُ الرَّحْمَنِ

29-Nice çalgıları çalan bid'atî kimseler,
senin bereketinle, Rahman ile konuş-
ma şerefine nail oldular,

كَمْ مُسْتَهَامٍ لِلرَّشُوفِ تَعَشُّقًا
فَجَذَّبَتْهُمْ جَذْبًا إِلَى الْفُرْقَانِ

30-Güzel kokulu kadınlara abayı yakan
nice kimseleri, sen Kur'ân'a doğru çek-
tin,

أَحْيَيْتَ أَمْوَاتَ الْقُرُونِ بِجَلْوَةٍ
مَاذَا يُمَاطِلُكَ بِهَذَا الشَّانِ

31-Güzelliğinin bir tek tecellisi ile asırlardır ölü olanları diriltin. Ölülerini diriltmek açısından hiçbir benzerin yoktur. (Eğer varsa ortaya çıksın),

تَرَكَوْا الْغُبُوقَ وَبَدَّلُوا مِنْ ذَوْقِهِ
ذَوْقَ الدُّعَاءِ بِبَلِيلَةِ الْأَحْزَانِ

32-Onlar gabuk¹²⁹ lezzetini bıraktılar ve bu zevklerini üzüntülü gecelerindeki dua lezzetiyle değiştirdiler.

كَانُوا بِرَنَاتِ الْمَثَانِي قَبْلَهَا
قَدْ أَحْصَرُوا فِي شَحْهَاتِهَا كَالْعَانِ

33-Bundan önce tutkuları, çalgı sesleriydi,

قَدْ كَانَ مَرْتَعُهُمْ أَغَانِي دَائِمًا
طَوْرًا بِغِيدٍ تَارَةً بِدَنَانِ

34-Onların otlakları hep şarkılar idi. Bazen genç kızlar, bazen içki küpleriydi,

مَا كَانَ فِكْرٌ غَيْرَ فِكْرِ غَوَانِي
أَوْ شُرْبِ رَاحٍ أَوْ خِيَالِ جِفَانِ

35-Onların akılları fikirleri hep güzel kadınlardaydı. Tek düşünceleriye içki ve kadehleriydi,

كَانُوا كَمَشْغُوفِ الْفَسَادِ بِجَهْلِهِمْ
رَاضِينَ بِالْأَوْسَاحِ وَالْأَذْرَانِ

36-Cahilliklerinden dolayı en sevdikleri şey kargaşa yaratmaktı. Onlar bütün pisliklere razı olmuşlardı,

عَبَّانٍ كَانَ شِعَارُهُمْ مِنْ جَهْلِهِمْ
حُمُقُ الْحِمَارِ وَوَثْبَةُ السَّرْحَانِ

37-Cahilliklerinden dolayı iki ayıp sembolleri haline gelmişti. Birincisi kurt saldırganlığı, ikincisi eşek gibi ahmak olmalarıydı,

فَطَلَعَتْ يَا شَمْسَ الْهُدَى نُصْحَالَهُمْ
لِتُضِيئَهُمْ مِنْ وَجْهِكَ التُّورَانِي

38-Ey hidâyet güneşi (Muhammed^{sav})! İyilik olsun diye, onları nurani yüzünle aydınlatmak için zuhur ettin,

أَرْسَلْتَ مِنْ رَبِّ كَرِيمٍ مُحْسِنٍ
فِي الْفِتْنَةِ الصَّمَاءِ وَالطُّغْيَانِ

39-Kargaşalık ve zulümde haddini aşmış bir çağda, iyiliği seven Kerim Rabbin tarafından gönderildin sen!

يَا لَلْفَتَى مَا حُسْنُهُ وَجَمَالُهُ
رِيَاءَهُ يُضَيِّ الْقَلْبَ كَالرَّيْحَانِ

40-Kokun reyhan kokusu gibi kalpleri sarmaktadır. Ne güzel, ne yiğit, ne cömertsin sen!

¹²⁹ Akşamleyin içilen içki

وَجْهَ الْمُهَيَّمِينَ ظَاهِرٌ فِي وَجْهِهِ
وَشُتُونُهُ لَمَعَتْ بِهَذَا الشَّانِ

41-Senin yüzünde Müheymin (Allah'ın)
yüzü görünmektedir ve O'nun sıfatları
senin bu şanınla parladı,

فَلِذَا يُحِبُّ وَيَسْتَحِقُّ جَمَالَهُ
شَغَفًا بِهِ مِنْ زُمرَةِ الْأَخْدَانِ

42-Ona olan sevgi bu yüzdendir ve dost-
lar arasında sadece onun güzelliği âşık
olunmaya değer,

سُجِّحَ كَرِيمٌ بِأَذِلِّ خَلِّ التَّقَى
خِرْقٌ وَفَاقَ طَوَائِفَ الْفِتْيَانِ

43-İyi ahlâklı, şerefli, cömert, takva dostu
ve yiğitlerin en şerefli odur,

فَاقَ الْوَرَى بِكَمَالِهِ وَجَمَالِهِ
وَجَلَالِهِ وَجَنَانِهِ الرَّيَّانِ

44-Kemali, güzelliği, celâli ve güzel kal-
biyle, kâinatın en üstünü odur,

لَا شَكَّ أَنَّ مُحَمَّدًا خَيْرُ الْوَرَى
رَيْقُ الْكَرَامِ وَنُخْبَةُ الْأَعْيَانِ

45-Hiç şüphe yok ki, kâinatın en hayırlısı,
en şerefli ve efendilerin en seçkini
Muhammed'dir^{sav},

تَمَّتْ عَلَيْهِ صِفَاتُ كُلِّ مَرِيَّةٍ
خُتِمَتْ بِهِ نِعَمَاءُ كُلِّ زَمَانٍ

46-Övülen sıfatların hepsi onunla kemale
erdi. Ve nimetlerin hepsi onun şahsın-
da tamamlandı,

وَاللَّهُ إِنَّ مُحَمَّدًا كَرِذَافَةً
وَبِهِ الْوُصُولُ بِسُدَّةِ السُّلْطَانِ

47-And olsun, Muhammed^{sav} Allah'ın
halifesidir. Ve Allah'a varmanın tek yo-
lu odur,

هُوَ فَخْرُ كُلِّ مُطَهَّرٍ وَمُقَدَّسٍ
وَبِهِ يُبَاهَى الْعَسْكَرُ الرُّوحَانِي

48-Her temiz ve mukaddes olan Mu-
hammed^{sav} ile şeref duymakta ve ru-
hanî ordu onunla övünmektedir,

هُوَ خَيْرُ كُلِّ مُقَرَّبٍ مُتَقَدِّمٍ
وَالْفَضْلُ بِالْخَيْرَاتِ لَا يَزْمَانِ

49-Bir kişinin fazileti önce veya sonra
gelmesiyle değil, yaptığı hayırlı işler ve
iyiliklerle belli olur. Bu sebepten dolayı
Muhammed^{sav} hem Allah'a varmış
olanların hem de O'nun yolunda iler-
lemekte olanların en üstünüdür,

وَالطَّلُّ قَدْ يَبْدُو أَمَامَ الْوَابِلِ
فَالطَّلُّ طَلٌّ لَيْسَ كَا التَّهْتَانِ

50-Hafif yağmur, bazen sağanak
yağmurdan önce yağmasına rağmen
hafiftir ve şiddetli yağmura benzemez.

بَطْلٌ وَحِيدٌ لَا تَطِيشُ سَهَامُهُ
ذُو مُصْمِيَّاتٍ مُوبِقُ الشَّيْطَانِ

51-Oku şaşmayan ve hedefi tam vuran,
şeytanı öldüren (Allah'ın) yegane peh-
livanı sensin.

هُوَ جَنَّةٌ إِنِّي أَرَى أَثْمَارَهُ
وَقُطُوفُهُ قَدْ ذُلِّلَتْ لِجَنَانِي

52-Muhammed^{sav} bir bağıdır. Şüphesiz
ben bu bağıın meyveleriyle dallarının
benim gönlüm için eğdirildiğini gör-
mekteyim,

أَلْفَيْتُهُ بَحَرَ الْحَقَائِقِ وَالْهُدَى
وَرَأَيْتُهُ كَالدُّرِّ فِي اللَّمَعَانِ

53-Ben onu hakikat ve hidayet ummanı
olarak buldum ve onu inci gibi parlar
gördüm,

قَدْ مَاتَ عَيْسَى مُطَرِّقًا وَنَبِيَّنَا
حَيٌّ وَرَبِّي إِنَّهُ وَافَانِي

54-İsa^{as} boyun eğip vefat etmiştir. Yaşa-
makta olan sadece Peygamberimizdir-
^{sav}. Rabbim adına yemin olsun ki o be-
nimle görüştü.

وَاللَّهِ إِنِّي قَدْ رَأَيْتُ جَمَالَهُ
بِعُيُونِ جِسْمِي قَاعِدًا بِمَكَانِي

55-Allah'a^{cc} yemin ederim ki, ben yerim-
den hiç kıpırdamadan, cismanî gözüm-
le onun güzelliğini gördüm,

هَإِنْ تَظَنَّنْتَ ابْنَ مَرِيَمَ عَائِشًا
فَعَلَيْكَ إِثْبَاتًا مِنَ الْبَرْهَانِ

56-(Ey söylediğime inanmayan kimse!)
Eğer sen İsa'nın yaşamakta olduğunu
zannediyorsan, gel ve bunu ispatlamak
için delil getir,

أَفَأَنْتَ لَأَقَيْتَ الْمَسِيحَ بِبِقِظَةٍ
أَوْ جَاءَكَ الْأَنْبَاءُ مِنْ يَقْظَانِ

57-Sen de İsa^{as} ile uyanık iken hiç
görüştün mü? Ve hayatta olan her-
hangi birisi, sana böyle bir şeyden ha-
ber verdi mi?

أَنْظُرْ إِلَى الْقُرْآنِ كَيْفَ يُبَيِّنُ
أَفَآنْتَ تُعْرِضُ عَنْ هُدَى الرَّحْمَنِ

58-Kur'ân'a bak! O ne kadar net bir ifade ile İsa'nın öldüğünü söylemektedir. Sen Rahman'ın hidayetinden yüz mü çeviriyorsun?

فَاعْلَمْ بِأَنَّ الْعَيْشَ لَيْسَ بِثَابِتٍ
بَلْ مَاتَ عَيْسَى مِثْلَ عَبْدٍ فَإِنْ

59-İyi bil ki İsa'nın yaşamakta olduğu ispatlanmış bir şey değildir. Tersine o, fanî bir kul gibi vefat etmiştir,

وَنَبِيُّنَا حَيٌّ وَإِنِّي شَاهِدٌ
وَقَدْ اقْتَطَفْتُ قَطَائِفَ اللَّقْيَانِ

60-Peygamberimiz ise hayattadır ve ben buna şahidim. Ben onunla görüşüp, görüşme meyvelerini toplamış bulunuyorum.

وَرَأَيْتُ فِي رَيَّعَانِ عُمْرِي وَجْهَهُ
ثُمَّ النَّبِيُّ بِيَقْظَتِي لَأَقَانِي

61-Ben daha gençken onun mübarek yüzünü gördüm. Bundan başka, Peygamber Efendimiz ben uyanık iken benimle görüştü,

إِنِّي لَقَدْ أَحْيَيْتُ مِنْ أَحْيَائِهِ
وَأَهَّا لِإِعْجَازٍ فَمَا أَحْيَانِي

62-Şüphesiz ben onun diriltmesiyle hayata kavuştum. Ne güzeldir bu mucize ve ne hoştur bana hayat vermesi!

يَا رَبِّ صَلِّ عَلَى نَبِيِّكَ دَائِمًا
فِي هَذِهِ الدُّنْيَا وَ بَعَثْ ثَانٍ

63-Ya Rabbi! Hem bu dünyada hem de ahirette, daima Peygamberine salat ve salam eyle!

يَا سَيِّدِي قَدْ جِئْتُ بِأَبْكَ لَاهِفًا
وَالْقَوْمُ بِالْإِكْفَارِ قَدْ أَذَانِي

64-Ey benim Efendim^{sav}! Kalbi yanık ızdıraplı bu mazlum, feryad ederek kapına geldi: Bak! Milletim bana kâfir diye eziyet çektiriyor,

يَفْرِى سِهَامُكَ قَلْبَ كُلِّ مُحَارِبٍ
وَيَشْجُ عَزْمُكَ هَامَةَ الثُّعْبَانِ

65-Senin okun her savaşçının kalbini yaramakta ve azmin, her ejdlerhanın başını ezmektedir,

لِلّٰهِ دُرُّكَ يَا اِمَامَ الْعَالَمِ
اَنْتَ السَّبُّوقُ وَسَيِّدُ الشُّجْعَانِ

66-Ey kâinatın önderi ve cesurların cesuru! Sen herkesi geride bırakıp ilerledin.

اَنْظُرْ اِلَيَّ بِرَحْمَةٍ وَ تَحَنُّنٍ
يَا سَيِّدِي اَنَا اَحَقُّرُ الْغُلَمَانِ

67-Ey benim Efendim! Hakir, değersiz ve önemsiz bu kölen rahmet ve şefkat dolu bir bakışına muhtaçtır,

يَا حَبِّ اِنَّكَ قَدْ دَخَلْتَ مَحَبَّةً
فِي مُهْجَتِي وَمَدَارِكِي وَ جَنَانِي

68-Ey benim Efendim! Sen aşk ve sevgi yoluyla canıma, beş duyuma, aklıma ve gönlüme girdin,

مِنْ ذِكْرِ وَجْهِكَ يَا حَدِيقَةَ بَهْجَتِي
لَمْ اَخْلُ فِي لَحْظٍ وَلَا فِي اَنْ

69-Ey sevincimin kaynağı, seni düşünmeden bir an bile duramıyorum,

جَسْمِي يَطِيرُ اِلَيْكَ مِنْ شَوْقٍ عَلَا
يَا لَيْتَ كَانَتْ قُوَّةُ الطَّيْرَانِ

70-Vücutum büyük bir aşk ve şevk ile sana doğru uçmak istiyor, keşke uçma yeteneğine sahip olsaydım.¹³⁰

Çeviren: Raşit Paktürk

www.islamiyetin-sesi.org

Her Cumartesi
Türkiye saati ile 20:00
Almanya Saati ile 19:00 da

whatsApp
+49 151 12778248

telefon
+49 800 0001325

mail
info@islamiyetin-sesi.org

facebook
@AhmediyeAlmanya

Canlı yayında
sorularınızı
cevaplıyoruz

¹³⁰ Ayna-yı Kemalât-ı İslâm; Ruhani Hazain; s.590-594, c.5